a tur renūciare videris. ſi an/
b te adeptionē eiuſdē aliud be
c d neficiuʒ pacifice aſſequaris:
e qđ ſimul de iure cū dignita/
te vel beneficio virtute dicte
f gratie tibi debito retinere nō
g poſſes: licet illud reſignaue/
h ris: aut ſis reſignare paratꝰ.

Idē. Gratia ſuꝑ vacaturo nō cōphendit beneficiū poſt datā in ſubſtātia creatū. hoc dicit Jo. de Jmola. ca. V.

a ¶ Renūciare. Idē tenēt Inno. ⁊ Cōpoſtul. in illo ꝗ̄ litigabat ſuꝑ beneficio: ⁊ recipit ſcđm qđ cū primo te/
nere nō poſſet. ſ. ꝙ ꝑ hoc renūciat liti. hec no. ſ̄. e. in no
ſtra. vt ibi plenius ſcripſi. ⁊ puto hāc decre. locū habe
re etiā ſi ꝓteſtet̄ recipiēdo ſm ꝙ gratie renūciare nō
intendit: cū ꝓte/
ſtatio ſit facto cō
traria. de conſti.
cū. M. nec defē/
dat in his ꝑiudi
cialibꝰ. ſ̄. đ elec.
vt ꝗ̄ſ duas li. vj.
facit qđ ſcꝑſi cū
Inno. cōtra Ho
ſtien. in ꝑdi. de/
cre. in noſtra.
b ¶ Eiuſdē. Di
gnitatis vl' cura
ti qđ expectas./
Jo. ā. c ¶ Be
neficiū curatū. ſ.
vel dignitatē vl'
ꝑſonatū ꝑ decr.
de ꝑben. de multa. ⁊ idē puto in caſu decre. lr̄as. de cō/
ceſ. ꝑben. vel cū ſm de ſpēali iure req̄rit ꝯtinuā reſidē
tiā: iuxta no. ꝑ Inno. de cle. nō reſi. c. fi. d ¶ Pacifi/
ce. Puto idē ſi acceptata collatiōe ꝑ eū ſtaret ꝗ̄ minꝰ
haberet pacificā. ad quod. ſ̄. de elec. cōmiſſa. §. j. de ꝑ/
ben. licet ep̄s. li. vj. e ¶ De iure. De hoc. ſ̄. e. gratia.
li. vj. f ¶ Nō poſſes. Si ergo eſſet tale qđ cū illo te/
neri poſſet nō ꝑit gr̄a. vt no. in decre. ſi pauꝑ. ⁊ hoc
ēt tenet Jo. de deo in q̄ſtiōibꝰ ſuis lib. j. q. xxiij. Jo. ā.
g ¶ Illud. Qđ adeptus eſt interim. h ¶ Reſigna/
ueris. gratia ꝯ̄ ꝑempta nō reuiuiſcit: licet res reuerta/
tur in priſtinū ſtatū: ⁊ facit ad queſtioneʒ de clerico ꝗ̄
ꝯtraxit mr̄imoniū qđ poſtea diſſoluit̄ ꝑ ꝓfeſſiōeʒ ſpō
ſe nō cognite. vl' q: reperit̄ ꝯſāguinea. de ꝗ̄ ſcꝑſi đ cle.
côiu. c. j. in prin. i ¶ Paratꝰ. Si tñ vellet dimittere
ſm bñficiū: poſſet ꝑ collationē ordinarij cōſequi ꝓmū
olim ſibi debitū: nō eni intēdit ꝙ ſit inabilis ad illud:
ſed ꝙ ex vi gratie nō eſt ſibi plus debitū: nec ꝑ execu/
tores gratie cōferendū. ⁊ ſic no. caſum quo ex facto ſu
ꝑuenienti parat̄ exceptio ꝯtra gr̄aʒ ꝗ̄ tenuit a ꝓn. Ali
os caſus colligas ex no. de ꝑbē. q: ſepe. li. vj. in vi. glo.

Litteras. Breuis ⁊ fortis eſt ius nouū (Jo. ā.)
inducēs ꝙ forſan plus ab extrinſeca cā iuſtifica
tur. vt. j. dicā. k ¶ Noſtras. Ideʒ in lr̄is reſeruatio/
nis legatoꝝ: cū eadē ⁊ fortior ſit ratio. l ¶ Tibi. Idē
puto vbi papa dediſſet ꝓtātē ꝯferēdi ꝓmū vacaturaʒ
nō expꝛ̄ſſa ꝑſona cui cōferri deberet. Idem ſi cōtuliſſet
fructꝰ beneficiorū ꝓmi anni ꝗ̄ vacare cōtigerit in dio/
ce. vl' ꝓuincia: cū in his ſit eadē rō. m ¶ Vacaturo.
In vacāte nō ꝓcedebat dubitatio. nec diſtinguo an
debeat̄ ſimplicit̄ vacaturū: an debeat̄ cū bñficio acce/
ptādi: cū eadē ſit rō. n ¶ Poſt datā. Etiā ſi paulo
poſt. ⁊ facit qđ no. Hoſt. ſ̄. e. c. fi. inſpicimꝰ. ꝯ̄ an exta/
ret bñficiū tꝑe date: ſicut inſpicimꝰ etatē impetrātꝭ il
lo tꝑe. ſ̄. e. ſi eo tꝑe. li. vj. ⁊ ꝯcor. ſ̄. e. eā te. đ ꝑbē. dilectꝰ
ij. vbi de hoc. o ¶ Creatū. Pone cōſtruit̄ noua eccle
ſia. de ec. edi. ad audientiā. creat̄ noua dignitas. de cō
ſue. cū oliʒ. cōſtituit̄ noua ꝑbēda: de ꝑben. dilecto. ⁊. c.
vacante. Sed ꝗ̄d dices de bñficio olim creato: ſed tꝑe
dato ſuppꝛ̄ſſo: nūc autē renouato ꝓ et contra ꝗ̄ no. ſ̄.
c. ꝗ̄uis. li. vj. Videret̄ ꝙ bene extēdat̄ ad illud ar. eiꝰ
qđ no. de cōſti. cum acceſſiſſent in fi. ⁊ facit qđ ſcripſi
poſt Hoſti. de cenſi. ſignificauit. ſuꝑ fi. pe. glo. ⁊ ħ ꝑ/
cipue: q: hoc ius nouū eſt: vt. j. dicet̄ ⁊ de creato tm̄ lo

Litteras nr̄as ſuꝑ cōfe/
rēdo tibi beneficio va/
caturo directas ad bñficium
poſt datā ipſaꝝ creatū ſtatui
mus nō extēdi. De electione ⁊ electi poteſtate. Clemens quintꝰ in ꝯci. vienēſi. Religioſus eligi nō ꝑt ad ꝑlaturaʒ nō epiſcopalem alterius religionis vel habitus. ſi contra fiat eſt irritum: hoc dicit Johannes andree. ca. I

(margin letters: k l m n o p)

loquit̄ nō de renouato. Sʒ quid ſi dubitat̄ an data ꝓ/
cedat creationē beneficij vel ecōtra: puta q: eadeʒ dīe
factū eſt vtrūq;: nec apparet qđ priꝰ ſit. ſ̄. e. ti. c. pe. li.
vj. Cōtra impetrātē facit: q: ipē petit bñficiū: ꝓbet er/
go illud ſibi debitū ad qđ videt̄ neceſſariū ꝙ illđ ꝓus
fuerit creatuʒ. ſi
ergo hoc nō pro
bat nō fiat exe/
cutio. facit de ſē
tē. excō. venera/
bilibꝫ. ad fi. ⁊ qđ
ibi no. in glo. pe.
⁊ in dubijs iudi
camꝰ ꝓ reo. đ ꝓ/
ba. in ꝑſentia. et
c. ex lr̄is. de teſti.
cū tu. ⁊ ſm vnū
lecturā. ſuccum/
bet ergo ī dubio
iſte petēs. ꝓ im
petrāte facit: q:
in tali dubio fa/
uet̄ ei qui potio/
rē habet gratiā: vel habet eā a maiore: vt in ꝑdi. decr̄.
pe. ⁊ de ꝑben. ſi a ſede. li. vj. Itē in dubio interpreta/
mur vt res valeat. de ver. ſig. abbate. Itē ſi ponimus
impetrantē eſſe reū: planū eſt ꝙ ſuccūbit actor. idē vi
det̄ ſi ponimꝰ eū actorē. Nā aduerſariꝰ excipit: ⁊ quo
ad onus ꝓbādi reus in excipiēdo fit actor. ff. de excep.
l. j. ſi ergo exceptionē nō ꝓbat. ſ. ꝙ poſt datā creatum
fuerit ſuccūbet. Nec dicas ꝙ hec ſit negatiua: q: etiaʒ
ſi ꝑ verba negatiua ꝓponeret̄: vt nego tūc extitiſſe. vl'
dico ꝙ tūc nō extabat: habet reſolutā affirmatiuā: ⁊ ꝗ̄
ꝓbari pōt de renū. ſuꝑ ħ. Itē multū facit ꝓ ipſo: quia
hec decre. ponēs ius nouū parat exceptionē contra im
petrātē. Obtinebit ergo vt oli ipetrās: niſi de illa. ſ. no
ua creatiōe fiat fides: ⁊ ħ veꝝ puto: nō ob. ꝓus allega
ta: q: ħ de iure actoris cōſtat facta fide de gr̄a ⁊ de va
catione. p ¶ Statuimus. Nō dicit declaramꝰ. ponit
ergo ius nouū qđ videt̄ iniquū: q: certū eſt beneficiū
nouiter creatū nōduʒ ordinatū vacare. quare ꝯ̄ nō de/
bet̄ expectāti vacaturū alteri nō debitū: maxime cum
fauorabilior ſit expectatio vacationis ꝑ creationē quā
ꝑ mortē. facit de cōceſſio ꝑbē. accedēs. nec videt̄ pon/
derādū tp̄s date: q: ſi tūc extaret bñficiū quod debito
mō ⁊ nō in fraudē expectātis ſuppꝛ̄ſſum eſſet: vel extin
ctū nō deberetur expectanti. de conſtitu. cum acceſſiſ/
ſent. Itē ſequeret̄ ex hoc ꝙ ſi impetraui lr̄as ad bene/
ficiū cū cura illud qđ tꝑe date ſimplex erat. ſʒ nunc cu
ratū nō deberet̄: ⁊ idē ecōtra in ſimplici. Itē ꝙ ſi im/
petrarē ad collationē alicuiꝰ: ⁊ beneficiū tꝑe date non
ſpectabat ad ipſius collationē. licet tꝑe vacatiōis ſpe/
ctet qđ nō deberet̄: ⁊ ħ falſa: cū īſpiciamꝰ ī his tp̄s va
catiōis ⁊ collatiōis: vt ꝓbat̄. j. de ꝑben. ſi de bñficio. ⁊
c. ti. ei cui. li. vj. Pluſ q: ꝑ ħ videt̄ ꝙ canonico expectā
ti ꝑbēdā nō deberet̄ ꝑbēda ex ſuꝑexcreſcētibꝰ cū illđ
ſit prebendam de nouo creare. de cōſtitu. cum. M. de
ꝑbē. dilecto. Itē ꝙ nō deberet̄ ꝑbēda vl' portio ī eccle/
ſijs nō habētibꝫ numeꝝ eadē rōne ꝯtra id qđ no. đ cō
ceſ. ꝑbē. c. fi. li. vj. Quare dico ꝙ ħ nouū inducit hec cō
ſtitutio ꝙ ſicut reſcꝑta ad lites nō extēdūt̄ ad lites poſt
exortas: vt. ſ̄. e. c. fi. ſic nec ſcripta beneficialia ad bñfi
cia poſt creata: cū illa ēt ſint odioſa. đ ꝑbē. ꝗ̄uis. li. vj.
⁊ ſic duo req̄rūt̄ ꝯiūctiʒ ꝙ bñficiū in reꝝ natura fuerit
tꝑe date: ⁊ ꝙ vacet tꝑe collationis. ad qđ facit. ff. de cō
trahē. emp. l. ruptilia polla. ⁊. l. in lege. ⁊ cōcor. ad ideʒ
collige ꝑ no. ſ̄. e. c. fi. in. iiij. glo. ⁊ fuit forte motiuum:

Statuimꝰ

quia forſan creatores bñficiorū retraherentur ab illis creandis:qñ viderēt illa ſtatim impetrātibꝰ deberi:ſicut ꝗ voluit eqtas bñficiū ꝑmutatiōe vacās expectāti nō deberi de re. ꝑmu. c. vno. li. vj. qꝛ forſan al's vacaturū nō fuiſſet:ita noluit deberi bñficiū nouit creatū:licet vacet:qḋ al's forte creatū non fuiſſet. ⁊ tñ dico ꝙ hec decre. generalit loquens locū habet nō ſolū in ꝑma ordinatione bñficij:ſed etiā in vlteriori: vt ſi kalen. Ianuarij data fuit gr̄a kalē. Februarij creat̃ benefi ciū qḋ cōfert tirio per cuiꝰ mortē nūc vacat:⁊ tñ tūc deficit illa ratio:ſʒ ſi ponas quē expectantē ex canonia nō ex reſeruatione vacaturi tm̄:cū canonico nō debeat ſimplicit vacaturū: ſed cū ſe facultas obtulerit nō puto decre. hanc locum habere:ſed debebit illi ꝓbēda ꝑ augmentū creata. de ꝓben. relatū. de cōceſ. ꝓbē. cū ſup. ⁊ in ꝑdic. decre. cum

a Cum rōni nō congruat vt hoīes diſparis ꝓfeſſiōis vl' habitꝰ ſimul in eiſdem b c monaſterijs ſocient̃. Prohibemꝰ ne religioſus aliqs in d e abbatē vl' ꝑlatū alteriꝰ reli f g gionis vel habitus de cetero h eligat̃. Quod ſi ſecus actuʒ extiterit:ſit eo ipſo irritū ⁊ in k ane. Per hoc aūt quin reli l gioſus in epm ſecularis vel

[illegible]iſio Cum rationi. Et ꝑmo ꝓhibi. (Dicit) diſtinctionis cauſā ponit. Sc̄do ꝓhibet. Tertio decernit. Quarto ꝓſtat̃. partes patēt. Prima pars corrigit cōem opinionē iure fulcitaʒ et conſuetudine approbatā:ꝙ habebat ꝙ ꝓfeſſus vniꝰ religionis in ꝑlatū alteriꝰ poſſet aſſumi:⁊ licet qdā diſtinguerēt religionē maiorē a minori. ego putabā ꝙ ſatis eſſet eligendū eſſe ꝓfeſſum tria ſubſtantialia regule: vt maiori vel minori religioni ꝑfici poſſet:qḋ etiā placebat Archi. xvj. q. j. ꝙ vere. ⁊ e. ti. nullꝰ. li. vj. ꝑ quam decre. apte hoc ꝓbabat̃ ibi:dū dicit vel alteriꝰ. Probabā etiā hoc rōne:qꝛ ſi ꝑfici pōt religioſus eccl'ie ſeculari ꝓpter curam:vt ꝓbat̃. xvj. q. j. doctos. ⁊ c. ſe. de ſta. mo. ꝙ dei. fortius ꝗ regulari:licet minoris religionis:vt dicere ſoleo in decre. cū ad monaſteriū. e. ti. hic aūt expediuntur ibi no. xvj. q. vij. in noua in fi. magne glo. a Homīes. Hic et hec homo cōprehēdit etiā feminā. vnde etiā in monaſterio monialiū quo ad ſuas ꝑlatas hʒ hoc locū:nec impedit verbuʒ religioſus qḋ ſequit̃:qꝛ femininū ſub illo maſculīo cōꝑhēdit. de hoc e. ti. generali. li. vj. in glo. ij. Sed dubitari poſſet an locū haberet in monaſterio monialiū ꝗ ꝑ mares regūtur. xviij. q. ij. ꝙ religioſis. ⁊ c. in decima: videt̃ ꝙ non: qꝛ inter illos nō eſt ſocietas. de qua ſequit̃. nec eſſe debet:vt in. c. in decima. ſatis puto idē ꝑ verba generalia ꝗ ſequunt̃. ⁊ ſimilis queſtio no. e. ti. indēnitatibꝰ. §. ſane. li. vj. b Monaſterijs. Eccl'as ergo ſecl'ares

Queſtio nō cōprehēdit vt. j. dicet̃. Quid de eccl'ia ſancti Ambroſij mediolañ. vbi eſt duplex collegiū. ſ. monachorū ⁊ regulariū canonicoꝝ: Dic ꝙ cū quodlibet collegiuʒ ſit ibi diuiſuʒ:qꝛ monachi ꝑ abbatē regunt̃:⁊ canonici ꝑ ꝓpoſitū. locꝰ erit huic cōſtitutioni in illis ꝑlatis aſſumendis. Io. an. c Socient̃. Habebat̃ hoc xvj. q. vij. in noua. ⁊ facit e. ti. cū cām. ſed ſʒ ſtatū antiquū ꝓuidebamꝰ ad hoc:qꝛ ſe cōformabat ꝑlatꝰ habitui illoꝝ qbꝰ ꝑfectꝰ erat. ſ. de vi. ⁊ hone. cle. deꝰ ꝙ. vbi de hoc. Ad. c. in noua rūdebamꝰ illud in vera diſparitate ꝗlis eſt ſecularis clerici vl' laici ad ꝓfeſſos. ⁊ circa hoc vide qḋ ſcripſi de teſta. Iohannes. in. iij. oppo. ⁊ qḋ no. eo. ti. officij. in glo. pe. d Prelatum. Puta priorē: magiſtrū:miniſtrū:cuſtodē:prepoſitū:archipreſbyterū:vl' quodcunqꝫ ſit nomē. Et no. ꝙ licet ratio ſuperior ſit generalis:etiā quo ad ſocios:tñ non ꝓhibet eligi in ſocium ⁊ fratreʒ:quod intellige cū diſtinctiōe an ſit minoris religionis paris vel maioris:vt no. de preben. cū ſingula. §. pe. li. vj. e Religiōis. Supra dixit ꝓfeſſionis. ex quo ergo diuerſa eſt religio:puta Ciſterciēſis ⁊ Cartuſiēſis:licet forſan idē ꝓfiteat̃ vtraqꝫ cadit ſub ꝓhibitione. f Vel habitus. Nō dicit coloris. ꝑ qḋ videt̃ ꝙ omnes regulares canonici ꝗ ꝓfitent̃ regulaʒ Auguſtini: licet varient in colore: qꝛ aliqui habēt colorem nigruʒ. alij album: alij griſium: alij mixtum inuicē eligi poſſunt:qḋ videt̃ maxīe qꝛ dicit̃ ipoꝝ habitū eſſe lineā togā:quā ſub cappa deportāt. facit etiā. j. de ſta. mo. ne in agro. poſt prin. facit etiā qḋ no. xvj. q. vij. in noua. Itē in qbuſdā religiōibꝰ ē videre:ꝙ eſt etiā duplex color:vñ videmꝰ ꝙ ciſterciēſes ⁊ griſeo ⁊ albo colore ꝓut placet vtunt̃:vbi ꝯo color eſſet de habitus ipſius ſubſtātia:diuerſitas ipſius coloris induceret diuerſitatē habitus. facit. j. de regu. eos qui. Io. an. g De cetero. Electiōes ergo prius factas nō viciat:etiā ſi ſup illis cōſtitutionis tpe lis pēderet:⁊ facit qḋ no. ⁊ dixi de poſtu. e. vno. li. vi. h Eligat̃. Nō ꝓhibet poſtulari ex cā:ſed puto ꝙ a papa. ⁊ ſimile no. de elec. indemnitatibus. poſt principiū. li. vj. ſed nunquid ꝑ viam ꝓuiſionis talis ꝑfici poterit: qḋ videtur cū iſta ſint diuerſa. de preben. cū in illis. li. vj. ⁊ hec cōſtitutio ius vetus corrigit. in caſu non exꝑſſo ſtetur iuri antiquo. C. de appel. precipimus in fi. de teſta. ſancimus. ⁊ licet hoc poſſet defendi. contrariū tamē eſſe videtur de mente cōſtituentis per rationē hic expreſſam ꝗ cōmunis eſt:⁊ hoc ſaltē in eo ꝙ ꝓuidet ex iure ad ipſum deuoluto ꝓpter delictū vel negligentiā electoris: facit infra de ſupplen. neg. ꝑla. c. j. ⁊ quod ibi dicam. i Inane. Confirmatio ergo ſecuta nihil operat̃. contra qḋ no. ſ. eo. ꝗꝫ ſit. li. vj. in fi. vl. glo. k Religioſus. Etiam nouitius. ſ. e. ti. nullus. lib. vj. ⁊ vide qḋ ibi no. in vlti. glo. etiā ſi ſit mendicās:ſaluo quod habes eo. ti. quorundaʒ. li. vj. ⁊. j. de regula. vt ꝓfeſſores. l Seculares. Dicūt qdā ꝙ ex ꝗ religioſus ꝑmittit eligi in epm eccl'ie ſecularis. in ꝑlatū alteriꝰ ſecularis eccleſie nō poterit eligi:ſed hoc nō credo ꝑ ꝑdictū verbū ſ. in eiſdē monaſterijs:⁊ cū illud nō ſit exꝑſſe mutatū: in ſuo ſtatu perſiſtant antiqua iura que id ꝑmittūt. lj. diſtin. priſcis. lviij. di. c. j. xvj. q. j. doctos. cū multis c. ſe. de ſta. mo. ꝙ dei. Incident̃ ergo dictū ē hic de ſeculari. cū principaliter de regulari intenderet proteſtari:vt ſequit̃. ⁊ ſatis placet hoc in ſecularibꝰ eccleſijs nō collegiatis:ſed de collegiatis maius eſt dubiū. ſed qḋ ⁊ in illis poſſit. facit qḋ no. Berū. ſ. de ſta. mo. c. ij. in fi. iij. glo. ⁊. c. ꝙ dei timorē. ⁊ no. Io. lxviij. diſtin. c. ij. lxxiij. di. c. quorundā. xvj. q. j. in noua. Itē contrarium facit quod no. Hoſt. in ꝑdi. decre. ꝙ dei. vbi tenet monachum nō poſſe habere ꝓpoſiturā vl' decanatum eccleſie ſecularis. niſi ex diſpēſatione hoc fiat ob neceſſitatē cure aīarū. Itē hic ſola diſparitas habitꝰ impedit:fortius impedire debet diſparitas habitus ⁊ ꝓfeſſionis:vt in caſu iſto. ſ. cū religioſus ꝑficit̃ collegio ſecularium clericoꝝ. ⁊ hoc maxime in ſimul viuentibus in quibus plus artat principium decre. ⁊ ꝙ quādoqꝫ fungunt̃ priuilegijs religioſorū. de vi. ⁊ hone. cleri. qm̄. et xvj. q. j. decimas. egeret hoc declaratiōe:ſed vt ꝑdixi verbum in eiſdem mōaſterijs multū facit ꝙ poſſit:hodie

An religioſus poſſit eligi in ꝑlatum alterius eccl'ie ſecl'aris

ſicut olim: niſi dicas ꝙ verbū monaſterijs ponaꝛ ꝓ ec cleſijs: ſic.xvj.q.vij.nemini. Poſſet etiā dici ꝙ clerici ſe culares nō habent certū habitū: cum non ſit expreſſum in iure de colore vel forma: ꝑ que vel quoꝝ alterū opor tet habitū diſcerni: vt predixi: et licet fatear certas for mas et colores eis eſſe ꝓhibitos .ꝭ.de vi.et ho. cle ri.qm̄.ꝭ.c.ij.cle rici.nō ex hoc ſe quitur certū ha bitū eſſe prefixū: large tn̄ dicimus habitū clericalē cōuenientē et nō ꝓhibitū clericis ſicut et laicalē cō uenientē laicis. de ſen.excō. ſi iu dex.li.vj.

a ¶ Cuiuſliber. q.d. etiā ſi ſit alte rius religionis vel habitꝰ. Jo.ā.

Diuiſio Ne roma. ¶ Diuidi tur in ſex ꝑtes vt pꝫ ex rubro: qꝛ ꝑ mo ponit de po teſtate cardinali um ſe.va. Scd̄o de officio camera rij vel penitentia rij ibi: Eo tamē. Tertio determi nat qd̄ cōprehen daꝛ appellatione dioc. et qd̄ ſi pa pa moritur extra curiā ibi: Sane. Quarto determi nat quid ſi cōtin gat oēs cardina les exire cōclaue. ibi: Porro. Quīto de exceptiōe cēſure nō opponēde ꝯ cardinales eligētes romanū pōtificē: ibi: Ceteꝝ. Sexto artat venire debētes. exiſtētes extra curiā vt veniāt licet intellexerint ſedē vacare ibi: Ver. Jo.de Jmol. Et pricipaliter determinat ꝛ ſupplet de cret. vbi periculū.ꝭ.eo. q̄s opiniones aūt approbet vel reprobet dicā ꝑ ꝑtes: ꝛ prima pars determinat qd̄ no. lxxix. di.nullus.ij. et corrigit qd̄ no. Hoſti. de pe. et re. cū ex eo. cuiꝰ opiniões et rōnes ſcripſi de ſciſma.c.vno li.vj. et approbat qd̄ ibi no. et qd̄ tenet Arch. in decre. predi. vbi periculū.§.ceteꝝ. in fine. quod ſpāliꝰ cōtin git hunc caſum. Bar. etiā ſequebaꝛ Hoſt. eo. ti. cupien tes.§. ꝙ ſi. ꝛ ēt dicā.ꝭ.§. fi. b ¶ Jndeterminata. ha bes igiꝛ exemplū oportune determinationis de quo lo quiꝛ ꝓemiū harū cōſtitutionū. c ¶ Dilationē. Sū me periculoſam: vt in eadem conſti. in prin. Jo. an.

d ¶ Cetera. Que patere poſſunt ex glo. predictis.

e ¶ Jnferiorē. xxj. di. inferior.ꝭ. de malo. et obe. cū in ferior. C. de legi. l. fi. et hoc maxime cū ille inferior ab il lo ſuperiore recipit poteſtatem: vt in caſu noſtro cetus cardinalium a papa. per quod idem videꝛ de ꝯcil.ꝭ.c. ti. ſignificaſti. ix.q.iij. cuncta. f ¶ Tolli. Juuari poſſet per pene adiectionē. de hoc dixi de offi. archipſ̄by.c.fi.

g ¶ Non poteſt. Hoc etiā fatebaꝛ. Hoſt.ꝭ.e. licet. di cens ꝙ cardinales illi cōſtitutioni expreſſe renunciare non poterant per hanc rationē tacite ſic: vt.ꝭ. dicam.

h ¶ Lugdun.ꝭ.eo. vbi periculum li.vj.

i ¶ Cetum. Collegiū vocaꝛ. de ſciſma.c.vno.li.vj. que ſatis reſonāt in idē. vt pꝫ.xv.diſt. canones in fi. alibi dicitur gremiū xxiij. diſtin. in no mine dn̄i. an̄ me dium. Quō vero cardiales habēt ius collegij vel capituli: nec cen ſentur iure ſingu lorū: in diuerſis titulis ſlocatorū ſatis tractauit Hoſtiē. de iude. ad liberandam.

a cuiuſlibet regularis eccleſie licite poſſit eligi nō intendi mus ꝓhibere. Idē. Cetus cardinaliū ſede vacāte iuriſ dictionē papalē nō exercet: niſi inq̄ntū ꝑmittit cōcil. lug dun̄. nec illud vel eiꝰ ꝑtē alte rare pōt. Secūdo dicit ꝙ of ficiū camerarij vel penitenti arioꝝ pape durat eo mortuo q̄ ſi deficiāt: poterit cetus ꝓ tēpe vacatiōis alios ſurroga re. Tertio determinat dioce ſim intelligi id qd̄ in concilio diciꝛ de territorio ꝛ diſtrictu ſtatuit moriente papa extra curiā ipſius electionē fieri de bere in loco vbi erat cauſarū ꝛ litteraꝝ audiētia licꝫ ſuſpē ſa: niſi prius ordinatum eſſet de curia transferenda. Quar to ꝓuidet caſui quo cōtinge ret cardinales omnes exire cōclaue. Quinto ſtatuit car dinales ꝑ exceptionē excōi cationis ſuſpenſionis vel in terdicti ab electione nō repel li. Ultimo electos ꝛ electoꝝs et alios qui mittere vel ire te nenꝛ ad curiam aſtringit ad ad ſede vacante. hoc dicit Jo hannes andree. ca. I

Ne romani electioni pō b tificis indeterminata opinionum diuerſitas aliqd̄ c poſſit obſtaculum vel dilatio d nem afferre. Nos inter cete ra ꝑcipue attēdētes ꝙ lex ſu e f perioris ꝑ inferiorē tolli non g poteſt opinionē aſtruere (ſi cut accepimꝰ) ſatagētē: ꝙ cō ſtitutio felicis recordationis Gregorij pape. x. ꝑdeceſſoris noſtri circa electionem prefa h tam edita in concilio lugdu i k neñ. per cetum cardinalium romane eccleſie ipſa vacante l modificari poſſit: corrigi vel immutari aut quicq̄ꝫ ei detra m hi ſiue addi vꝉ diſpēſari quo modolibet circa ipam ſeu ali n quā eius partē: aut eidē etiā renunciari per eum tanq̄ꝫ ve o ritati non conſonam de fra p trum noſtrorum concilio re probamus irritum nihilo

k ¶ Cardinali um. Unde ſi di cantur. not.ꝭ. de offi. archipreſby. c.ij. in.j. glo. Jo. an. l ¶ Modi ficari. Diminutio nē cōtinet.ꝭ. ver. ſig.c.fi. et multa verba hic ponit. vij.ſ. vt omnē mo dum per quē cō ſtitutio tāgi poſ ſet includat. Jo. andree.

m ¶ Diſpenſari. Hoc addit: quia ſtante conſtituti one maioris: mi nor quandoq̄ꝫ cō tra illam diſpen ſat. de eta. et qua li. ca. vno. lib. vj. cum ſimilibus.

n ¶ Partem. Quid iuris ſit de toto ꝛc. ff. de rei vē. que de toto. ꝛ.ꝭ. de do. inter vi. ꝛ vxo. nup. o ¶ Non cōſonam. Qd̄ ergo dicebat Hoſt. ꝙ talia collegia hoc habēt: ergo et collegium cardinaliū. Reſpondetur illis ꝑmiſſum: huic expreſſe prohibitum: etſi per antiqua iura conceſſum prius erat: per iſtam poſteriorem conſtitutionem cor rectum de conſti.c.j.li.vj. Et ſic breuiter reſpondetur ad q̄ꝫplures ex rōnibus. Hoſt. q̄ tn̄ excuſabilis eſt: quia nō vidit decre. vbi periculū. Ad id quod diciꝛ nō eē ve riſimile filiū deiuoluiſſe mortuo papa: gregē fideliū eſ ſe ſine paſtore: vel eccleſiā ſine ſponſo. Reſpondetur ꝙ ſponſus rector et paſtor eſt chriſtus et caput eccleſie: q̄ eſt ipſius corpus: primum patet. lxxvj. diſt. ieiunium. ij. in fine. ſcd̄m. xxvij. diſt. c.j. circa medium. tertium de ſacra vnc.c.j. ver. ſed vbi. iij.q.iiij.c.fi. Licet ergo defici at vicarius non deficiet principalis: qui vicariatus ſo lum petro et ſucceſſoribus apoſtolis datus fuit. Abſur ditas aūt illius opi. apparet: qꝛ ſm̄ eam non eſſet neceſ ſarium papam eligi: ex quo cetus cardinalium chriſti vicariam haberet. Jtem nec eſſet hoc expediens quod cuiq̄ꝫ patet. et facit de cōceſ. ꝑben. qꝛ diuerſitatē. in ꝑn. et indeciſa. p ¶ Reprobamus. Sed nunquid per hoc reprobatur opinio Goffre. et Hoſti. et compoſtul. ꝛ Guil. que habet cardinales tollere poſſe: quod de nu

minꝰ ⁊ inane decernētes q̄c/
a q̄d ꝓtãtis aut iuriſdictionȝ
ad romanū dū viuit pōtificē
b ꝑtinētis:niſi quatenꝰ in con/
c ſtitutione p̄dicta ꝑmittit ce/
tus ipſe duxerit eadē vacan/
te eccl'ia exercendum. ¶ Eo
tamen ꝓuiſo ꝙ ſi eiuſdē eccle
d e ſie camerariū aut maiorē vel
aliquos alios ex penitentia/
f rijs:quoꝝ officiuȝ ꝑ obitum
eiuſdem pontificis nolumus
g expirare:per mortem vl' al's
h deficere quouiſmodo contin
i gat:valeat idē cetus ad tem/
pus vacationis hmōi pro nu
k mero deficientium:vl' ampli/
l ori etiā quantū ad penitētia/
m n rios ſi hoc eidē cetui concor/
diter expedire videbitur ali/
os ſurrogare. ¶ Sane cum
o iuxta conſtitutionem p̄dictā
papa extra ciuitatem:in qua
p cum ſua erat curia moriente
in ciuitate in cuius diſtrictu
q ſeu territorio moritur:ſit re/
gulariter ſucceſſoris electio
celebrāda:diſtrictus ſeu ter/
r s ritorij nomine dioceſim hoc
caſu intelligendam fore cen/
ſemus:eo tamen adiecto ꝙ ſi
in certo loco cauſarum ⁊ lit/
terarū apoſtolicarum audiē/
t tia remanente papa alibi mo
v ri contingat:non ibi ſed vbi
predicta fuerit audientia me
morata electio celebretur:eti
am ſi eadem audientia tem/
x pore mortis huius vacare no
ſcatur:niſi forſan an̄ mortem

mero duaꝝ partiū ſtat̄ ꝯcil'.lateran̄.ſ̄.e.ti.licet.ſ. ordi
dinãdo ꝙ nominatꝰ a pluribus ī ſcrutinio ſit papa: vt
ibi ſcripſi:Dic ꝙ nō:q2 illud ꝯci.illā opi.approbat dū
dicit:niſi maior interuenerit ꝯcordia.ex q̄ ꝗ cōcordant
noiatū vel noiandū a pluribꝰ eſſe papā:videt̄ ille noia
tus ab omnibꝰ.
⁊ facit qđ no .ſ̄.
eo.ti.ſi cui.li. vj
in glo.no.
a ¶ Poteſtate. Reprobat̄ ꝗ qđ no. Hug . lxxix. di.nullus.j.cuiꝰ dictū recitat Hoſtien.ſ̄.e.licet.ꝗ dixerat cardinales poſſe tūc creare cardinalē cū poſſint tūc creare papā qđ plus eſt.ſed videmus ꝙ capl'um creat epm̄:nec tñ confert beneficia ad illius ſolius collationem ſpectãtia:ne ſede va.c. vno.li.vj.
b ¶ Pertinentis . Si ꝗ aliq̄d diuiſim ad collegiū ꝑtinet:ꝙ forte ꝓ̄ ipſorū expendit vt eſt moris:hoc nō impedit.facit p̄di.decreta. vnica.⁊ de reſcrip.edoceri. ¶ Permittit. In.§.idez quoqꝫ. d ¶ Camerariū. Ad quē ſpectat tꝑalia pauperibus erogare:vt no.Jo.viij.q.j.c.j. hodie aūt magnū eſt officiū ⁊ iuriſdictionē exercere circa omnes debētes camere:⁊ auditorē haber etiā ad hoc quez puto ꝙ hr̄e poſſit ſede vacã.ꝑ hãc lr̄am:ꝓuiſione tamē pendente: cardinales nil ab ipſo recipient:vt in p̄di.decre.vbi.§. ꝓuiſiōis. e ¶ Maiorem. Ex penitētiarijs:qđ ſequitur.⁊ ē ſenſus ꝙ officiū penitētiarij maioris q̄ ſolet eſſe cardinalis vel aliq̄s minoꝝ nō expirat. tpe tñ incluſionis maior penitētiarius ſi eſt cardinalis ꝑ ſe non pōt vti officio:ſi tñ nollet in clauſura manere etiam ꝑſonaliter vteretur officio vt fecit.d.tuſculanꝰ. f ¶ Quorum. Interpoſitio. g ¶ Expirare. Hoc de penitētiarijs tenebat Hoſt.de ſen.excō.ꝙ de his in fi.vbi determinat qđ no.in Spe.ti.iij.§.j.vbi defendit Guil. ꝙ camerarius mariſchalcus ⁊ auditor camere hn̄t ordinariā qđ ſi veꝝ eſſet de iure cōi duraret illoꝝ officiū mortuo papa.de offi.lega.c.ij.li.vj.ſꝫ hic de mariſchalco nil dicitur.⁊ vide qđ dixi.ſ̄.eadem cōpil.titu.j.auditor ī glo. Si aūt dicamus iſtos hr̄e delegatā : ſpāle hic inducit ꝙ durat delegata poſt mortē delegãtis:ſicut ⁊.ſ̄.de here.infide.li.vj. h ¶ Quouiſmodo. Puta q2 incidit in furorem vel infirmitatē que impedit executionem officij.itē puto ſi recederet vel nollet officiū exercere Jo.an.
i ¶ Cetus. Poteſt ſuppleri vel pars maior: q2 qđ maior ⁊c̄.lvj.diſt.apoſtolica.de elec.cum inter cano.in ꝓ̄n ci.ff.ad munici.l.ꝙ maior.⁊ hoc veꝝ ē vbi ſolū ꝓ numero deficientiū ſurrogant.vbi ꝰ ꝓ ampliori neceſſaria ſit plena cōcordia.⁊ ſic intelligo qđ ſequit̄ Jo.an.
k ¶ Deficientium. Tolle qđ eſt.ī.alios ſurrogare.
l ¶ Penitentiarios. Secus ꝗ qđ ad camerarium.
m ¶ Si hoc. Valet ꝙ pro ampliori numero ſurrogē

tur penitentiarij. Sed nuūquid nullo deficiente pote/ Queſt
rit cetus ꝓ ampliori numero cōcorditer penitētiarios
ſurrogare de verbis:videt̄ ꝙ nō:cum conſtitutio ſit ꝓ
hibitoria p̄ter caſus ꝑmiſſos.⁊ iſtud nō videtur ꝑmiſ
ſum:niſi cum aliquis deficit Jo.an. n ¶ Concordit. Idem in decre. vbi periculū .§. nulli.⁊.§.idē q̄ȝ. vnꝰ ꝗ ſolꝰ hoc impedire poterit. facit qđ no. e.ti. q2 ꝓpter.ver. vl' ſaltem in.§.porro. o ¶ Predictam.§. porro.
p ¶ Moriente. Vel cedente:qđ eſſe poteſt:vt de renun.c.j. li.vj. Nā tunc quo ad ſedem cēſet̄ mortuus. vij.q.j .§. ecce in quibꝰ. et cū hic ſit eadem rō ⁊ fauor ꝓuiſionis eccleſie: et ceſſet ambitio: ceſſet etiam ꝯrium.de deci.ſuſceptum.de reſcrip. libro.vj.
q ¶ Regulariter.h.d.ꝓpt̄ caſus interdicti ⁊ rebellionis ibidē exceptos Jo.an.
r ¶ Dioceſim. Juſtū fuit hic plus ponderari dioceſim q̄ȝ diſtrictū:ſicut ⁊ in caſu de reſcrip.ſtatutū.li.vj. maxime q2 ſtante dioceſi diſtrictꝰ facile variant̄ . Qn̄qꝫ ꝑ conceſſiones iperiales. Quandoqꝫ ꝑ occupationes ꝓ̄ncipum vel ciuitatū.ad tales aūt mutabilitates eccl'iarum ſtatus nō mutat̄.x.diſ.c.j.cj.diſt.c.j.⁊ de religio. domi.c.j. Si ergo papa moritur apud bazanū vel nouantulam. que loca ſunt diſtrictus bonon̄ . quia tñ loca ipſa ſunt dioce.mutinen̄.in ciuitate mutinen̄.conuenire debent cardinales ⁊ ibidē includi: ſꝫ cū locus ille nō diſtinguat̄ ꝑ ciuitatē mutinen̄.quō regēs ciuitatez mutinen̄.illos includeret:quare meliꝰ videbat̄ accipe ꝓprie territoriū vel diſtrictū:ſed forte ponderauit auctor ꝙ multa ſunt loca que nō diſtinguunt̄ ꝑ ciuitates aliquas:ſed per ſingularia dominia qui domini etiam ciuitatibus non reſpondēt. Illi ergo nō ſunt de diſtrictu ciuitatis:ſunt tñ de dioceſi. Ad ꝓ̄mū dico ꝙ cardinales ſe debēt offerre.⁊ ſperādū eſt ꝙ hic facerēt:q2 nō facile ꝯtinget q̄n aliq̄ ſe offerāt:quos aliq̄ ſequūt̄ nolētes ꝑdere vocē ſuā:vt de facto videmꝰ:poſſet etiaȝ eſſe locꝰ remiſſioni de qua.ī.đ re iudi.paſtoral' circa mediū.
s ¶ Hoc caſu. Alijs ergo caſibus ſumitur vt habetur ff.de verbo.ſig.pupillus.§.territorium.tñ ⁊ alibi territorium ponitur ꝓ dioceſi.xv.q.ij.ſi quis epiſcoporum. cui cōcor.de cōſti.c.ij.li.vj. Quãdoqꝫ etiā parochia ponitur ꝓ dioceſi.xij.q.ij.bone rei.de dona.apoſtolice in ꝓ̄n. Qn̄qꝫ ponit̄ regio.ix.q.ij.epiſcopum.
t ¶ Alibi.i.in loco alterius dioceſis. v ¶ Non ibi. Vbi moritur. x ¶ Vacare. Licet vacet inſpicimꝰ ꝓ̄mū ſtatū:ita mulier vidua vacans denominatur a dignitate ꝓ̄oris mariti:donec alteri nupſerit. concor. in decre.de foro compe.ex parte in fi.vl.gl. Ponderamꝰ igit̄ ꝯ habitū ſine actu.ſic.ſ̄.e.cōpl.đ ſū.tri.c.vno i ff.

a eandē ordinatū eſſet ꝑ papā b de curia trāſferēda: quo caſu c ſeruet ꝓuiſio ꝯſtitutiōis ꝑdi d cte. ¶ Porro ſi romano nō electo pontifice: cardinales e omnes ſimul vl' ſucceſſiue qḋ abſit: exire ꝯtingeret conclaue deputatū eiſdē: hi ad q̄s ꝑtinet executio cōſtitutionis f ꝑdicte illos ex ipſis q̄bus infirmitas corporis: aut nota debilitas excuſationem non dabit: idē cōclaue q̄tocito poterunt reintegrare g cōpellant. Penas in ꝑdicta cōſtitutiōe h ꝯtētas niſi hoc fecerint incurſuri. Cardinales autē hmōi ꝯclaue reintrātes ad electionem iam dictā ꝓcedāt: ⁊ al's cōſtitutionem ꝑfatam obſeruent: k ſm ſtatū in q̄ erāt in eodem cōclaui: q̄n ipm vt ꝑmittitur l exiuerunt. ¶ Ceterum vt circa electionē predictam eo magis vitentur diſſenſiones ⁊ ſciſmata: q̄ minor eligē m tibus aderit diſſidēdi facultas: decernimus vt null⁹ car n dinalium cuiuſlibet excōmunicationis: ſuſpenſionis: aut interdicti pretextu a dicta vacat electione repelli: iuribus o aliis circa electionem eandē hactenus editis plene in ſuo p robore duraturis. ¶ Veruz q quia tam ex ꝓuiſis remediis r q̄z ex orationibus ad deū ſu s per huiuſmodi negocio effūdendis qḋ breuiter huiuſmodi celebretur electio: ꝑſumendum eſt probabiliter ⁊ ſperā t dum: ſtatuim⁹ vt electi ⁊ alii v qui ex quacunq; cauſa ad ſedem apoſtolicam venire vel x mittere ſunt aſtricti: ad ipām y cū vacat ac ſi non vacaret venire vel mittere teneantur.

Idem. *Primo ponit formā ſm quam appellans appellationem intimat appellato: vt per ipſum cauſa beneficialis ad curiam deuoluatur. Secūdo prouidet cum appellatus vel ipſius ſpecialis procurator nequit haberi. Tertio ꝓuidet cum per metum appel-*

a ¶ Ordinatū. Ad idē de ꝑbē. li aplico. in fi. li. vi. b ¶ Trāſferēda. Ad aliā dioceſim. al's idē qḋ. ſ. c ¶ Prouiſio. ſ. ꝙ fiat electio i loco vbi papa moritur: vt in dicto. §. porro. d ¶ Porro. Prouidet caſu non determinato ꝑ. c. vbi periculū. Nā licet ibi in. §. ſane ꝓuiderit qd iuris cū aliq̄ ex cardinalib⁹ exeūt conclaue: i ꝓuiſum erat qd iuris q̄n oēs exeunt: et caſus iſte poſt mortē Clemētis fuit de facto. e ¶ Omes. Bñ dicit: q: ſi aliqui vl aliqs remaneret: in illos vel illū reſidet ius eligēdi: vt colligit ex ꝑdic. decre. §. ſane. ⁊ fac qḋ no ta. de poſtu. ꝑla. gratū. cū ſuis cō cor. vbi vero omnes mortui eēnt qd iuris: ſcripſi poſt Hoſtien. ſ. c. licet. f ¶ Predicte. De quibus habetur in. §. ꝑterea. g ¶ Compellāt. Sed quid ſi alii qui territoriū illorum exeant faciant de his que infra diſtrictum ipſorum manēt. Sed nunquid illi ſoli poterūt eligere? Itez qd ſi nulli remanent: vide qḋ dixi. ſ. in glo. iuſtū. Itē qd ſi oēs remanent ⁊ aliq̄ citius reintrāt cōclaue: nunq̄d illi poterūt eligere: ⁊ ſi alii nō haberēt iuſtā cauſam planū eſſet. Sz qd ſi alii nō intrātes habēt iuſtū metū mortis: vt allegabat poſt mortē Clemētis: ⁊ dicat dñs temporalis non eſſe potens ad ſecuritatē ipoꝝ: vt etiā tūc dicebat: qd fiet ⁊ q̄s de iuſta cauſa met⁹ cognoſcet? iſta non deciſa nec tūc ꝓuiſa adhuc egebūt ꝓuiſione. h ¶ Cōtētas. in. §. ꝙ ſi premiſſa. i ¶ Incurſuri. Quia pena ciuium ⁊ rectoꝝ eſt punitio ciuitatis. videt etiā includi pene de quib⁹ ibi in. §. ciuitas. k ¶ In quo erāt. Habita diſtinctiōe an lapſi eſſent tres dies tm̄: an etiā. viii. vt ibi in. §. cōclaue. l ¶ Ceteꝝ. Iſte. §. approbat qḋ no. Io. lxxix. di. c. i. vbi no. de vitio eligentiū obiici nō poſſe. ⁊ prorogat opi. Cōpoſt. no. ſ. e. licet. q̄ dixit ꝯ electionem factā ꝑ duas ꝑtes excipi nō poſſe de excōmunicatione vel ſuſpenſione eligentium etiā ſi ſit notoria. nec ob. ſm eum qḋ peccāt alii cōmunicando talib⁹: faciunt tm̄ hoc auctoritate illius iuris qḋ omnē exceptionē remouet. alle. ff. de riuis. l. ſeruius. §. ſi quis riuum. Itez ſm ipſum in caſu neceſſitatis licite excōicato cōmunicatur. ſed maior neceſſitas q̄z carentia vicarii ieſu chriſti nō poſſet haberi. xxii. di. oēs. ii. q. vi. ad romanam. ⁊ facit. ſ. de heretci. ꝑſidentes. li. vi. b approbat hec opi-

nio etiā quo ad actū electiōis faciēde. m ¶ Facultas. fa. ſ. e. indēnitatib⁹. §. vt aūt. lib. vi. n ¶ Cuiuſlibet. Iuris vel hominis. Itē qualiſcūq; ſit ſuſpēſio vel interdictū. o ¶ Aliis. lxxix. di. ꝑ totū. xxiii. di. in noie dñi. ſ. e. licet. p ¶ Verū quia. Approbat qḋ no. Gar. et Iohan. mo. ſ. e. cupiētes. i. rñſo. li. vi. ſuꝑ v̄bo. comparere. qui dicebant electum nō venientē tūc infra temp⁹ illi⁹ cōſtitutionis icurrere penam: mouebant illa ratione: quia iuriſdictio pape ⁊ ipſi⁹ exercitiuz remanet penes collegiū cardinaliuz. q ratio reprobat. ſ. i. rñ. Dicebant tm̄ ꝙ papa deberet penā remittere: ex q̄ venit añ creationē pape: licz poſt tempa. alle. ff. ſi quis in ius vo. nō ierit. l. i. §. fi. Arch. ibi in fi. ꝑme partis ꝓpt v̄bum corā nob: tenebat ꝯriū. ſ. ꝙ nō incideret in penam tūc nō veniendo cū ſcripſi ſuꝑ illa decre. hunc caſum nō tetigi: q: mihi videbatur ꝯ eq̄tatem ꝙ tūc incideret. ⁊ ꝑ illud v̄bum: coraz nobis: de rigore videbat ꝙ incideret. Quis enim pōt diuinare aſtrictus ad veniendū q̄n papa ſit creādus. cum ergo poſſet omni die creari: ergo om̄i die paratus ſit is qui aſtrictus eſt ad cauſam ꝓſequendā: licet rigoroſum videatur: reſpicit tamen expeditionē eccleſiarū. ⁊ forte ꝓpter hoc nō vtitur hoc verbo declaramus: ſed verbo ſtatuimus. q ¶ Prouiſis. Per decre. vbi ⁊ iura que allegaui in fi. ꝑxi. partis. r ¶ Orationibus. Qualis debeat eſſe oratio: vide quod dicā. i. de reliqui. ⁊ vene. ſan. ſi dñm ad fi. ⁊ quomodo in ea ſperandū eſt ibi dixi ſatis in vlti. mēbro glo. s ¶ Effundendis. Vt i decre. vbi ꝑiculū in fi. ⁊ verbū effuſionis largitatem ⁊ abundantiā denotat. xvi. q. i. reuertimini. t ¶ Alii. Perſone inſtructe opponētes ⁊ appellātes. v ¶ Quacunq; cauſa. Per hoc videt ꝙ citatus q̄ tenetur ire vel mittere ad curiā mortuo papa teneat ad idē. cui⁹ ꝯriū no. Hoſt. ſ. de accu. licet. vt ibi ſcrip. ſuꝑ verbo acceſſiſſes. x ¶ Mittere. Sicut hi quos artat decre. i. ſ. e. li. vi. decre. i. de appel. ⁊ decre. q̄uis. ḋ off. or. eo. li. Itē electi cathedraliū vel regulariū eccl'iaruz q̄s artat ꝯſtitutio cupiētes: niſi ſint iuſte impediti: vt eo. c. §. qḋ ſi. Item poſtulati: q: ſunt eccl'iis alligati: vt ibi. §. deniq;. vel femine. ſ. eo. indēnitatib⁹. §. ſz cū eas li. vi. y ¶ At ſi nō vacaret. ⁊ ſic ptz ꝙ īfra tpa ſtatuta

Diuiſio ¶ Cauſam. ¶ Diuidit̃ in q̄nq; p̃tes: quia p̄mo po/nit formā ꝑ quā appellatio debet intimari appel/lato: vt cauſa beneficialis ad curiā deuoluat̃. Sc̄do ꝓ/uidet qn̄ appellatꝰ vel ipiꝰ ſpecial' ꝓcurator nō pōt ha/beri ibi: Q̄d ſi forſan. Tertio ꝓuidet qn̄ nō pōt fieri in/timatio ꝓpt̃ me/tū appellati vel ſuoꝝ. ibi: Verū. Quarto viciat i/timationē aliter factā. ibi: Inti/matio ꝟo. Quin/to ꝓrogat hunc moduz intimādi ad alios. ibi: Idē q̄z. Io. de Imo. Et determinat no. ꝑ Ioh̄. mo. ⁊ Arch̄. eo. ti. c. j. li. vj. ſuper ver. i/fra mēſem. ꝑ Cō/po. ibidē ⁊ Guil. in Spe. ti. de ci/tatio. § ſequitur poſt principiuz. plenius ꝺ appel/la. § qualiter. ꝟ. cautus etiā ſit. ⁊ ꝟ. q̄d ſi ꝓcurato/ri. adhuc aptius

lati: vel ſuorum intimatio fie/ri non poteſt. Quarto vitiat intimationem aliter factam. Quinto prorogat hunc mo/dum intimandi ad alios ca/ſus. h. d. Io. an. c. III

a Cauſam electōis poſtu/b lationis ſeu ꝓuiſionis ꝑ ap/c pellationē ab ipſa vel occaſi/one ipſius ad ſedem apoſto/d cam emiſſam: tūc demū ad ſe/e dem eandē deuolui cēſemuſ: f cū in appellati aut ꝓcurato/g ris eiuſdem in ipſa cauſa ſpe/cialiter conſtituti preſentia i/h i terpoſita fuerit: vt eoꝝ alteri k infra menſem ab interpoſiti/one ipſius vel ſaltem poſt la/pſum eiuſdem menſis q̄ʒcito l cōmode fieri poterit legitime m intimata: n porrecto videlicet o ſibi ſub ſcriptura auctentica p vl' perlecto illius tenore ⁊ co/q r pia modo conſil'i: ſi petita fue/rit inde facta. ¶ Q̄d ſi for/ſan appellatū abeſſe: ⁊ ꝓcura/s t torē talē nō īueniri contingat: v in domo quā ip̄e appellatus x y habitare cōmuniter conſueuit: z vel ſi domus eadē ī remotis a exiſtat: in eccleſia cathedra/li in cuius ciuitate vl' dioceſi conſiſtit bn̄ficiū: ⁊ nihilominꝰ b c vtroq; caſu ī eccl'ia vl' bn̄ficio

ꝑ Guil. mandegoti in libello electionū in fi. ꝑ ip̄m Io. mo. de regu. iur̃. in generali. li. vj. vltra medium. et q̄d no. ſ. eo. cupientes. j. rn̄ſo. li. vj. ſuper ver. noticiā.
a ¶ Electionis. Etiā ep̄alis vel cathedralis eccl'ie: vt dicam infra § pe. b ¶ Prouiſionis. Hec tria exp̄mit decre. j. eo. ti. li. vj. c ¶ Occaſione. i. ꝓpter cām electi/onis poſtulatiōis vel prouiſionis: vt ſi appellet̃ a gra/uamine illato in iudicio. quo caſu locū habet decre. j. ſ. eo. li. vj. ſm̄ Cōpoſ q̄ plus ibi no. q ſi ſuꝑ prima appel/latione dentur iudices extra curiā. ⁊ ab illoꝝ grauami/ne appellet̃: locū habet decre. illa. ⁊ dicit ſic fuaſſe Inn. licet q̄dā con: q ſolū in cauſa p̄me appellatiōis habet lo/cum hec decre. q̄d eſt con mentē: q2 ꝑ ſecundā appellatio/nem ſicut ꝑ p̄mā poſſit ꝓtelari vacatio. d ¶ Sedem ap. In aliis ei ñ hʒ locū p̄dl. decr. j. ſ. e. li. vj. vt ibi no.
e ¶ Deuolui. Quo ad hoc vt p̄ncipale negociū ſit in cu/ria: vt dicā infra § pe. f ¶ Appellari. Si con capitulū vel collegiū appellet̃. vide q̄d no. ſ. e. bone. j. in glo. j. ſoli. de conceſ. p̄bē. ſi capl'o. li. vj. in glo. vj. Io. an.
g ¶ Specialiter. Approbat opinionē Spe. in prin. ꝟ. q̄d ſi ꝓcuratori. vbi poſitis duabꝰ opinionibꝰ: quarum p̄ma habebat q nō ſufficit intimare ꝓcuratori. Sc̄da q ſufficit. dicebat p̄mā verā in generali ꝓcuratore. ſe/cundā verā in ſpāli allegabat ꝺ teſti. pn̄tiū § ceteꝝ. li. vj. ff. de li. cau. l. imo. ff. de conh̄ē. emp. l. in hmōi. de ꝓcu. dilectus. ⁊ c. nō iniuſte in fi. ſicut aūt ſpeciali ꝓcurato/ri appellati fieri pōt intimatio: ita etiā pōt fieri ꝑ ſpe/cialē ꝓcuratorē appellāti. Nā ⁊ talis in his caſibꝫ ap/pellat. q̄d dic vt no. eo. ti. ꝓcur. li. vj. Quō ꝟo formetur ꝓcuratorium ad intimandū. ⁊ quō ꝑ ꝓcuratorē fiat in/timatio. vide in p̄dic. libello electionū in fi. ⁊ quō de ꝓ/curatorio ſuo. ſicut ⁊ de appellatiōe debet fidē facere.
h ¶ Interpoſita. Et tūc iterponit̃ inſimul ⁊ intimat̃ quare cū in illis conſtet illū appellaſſe: alia intimatio fa/cienda nō eſt. i ¶ Alteri. ſ. appellato: vel ſpeciali ꝓ/curatori. ſ; fortius ſi vtriq; ſimul vel diuiſim. ⁊ tolle h̄ lr̄am legitime intimatā que ſequitur. k ¶ Interpo/ſitione. ⁊ ſic currit de momento ad momentū. Cōcor. ſ. de re iud. q ad conſultationē. ibi: A ꝓlatiōe. ⁊ quot dies habeat mēſis: notaui eo. ti. q̄ʒ ſit. li. vj. l ¶ Cōmode. Cōcor. p̄dl. decre. q̄ʒ ſit in p̄n. li. vj. ⁊ c. cupiētes § cete/rum. veniet hoc in arbitratu boni viri. ⁊ datur h̄ tem/pus arbitrariuz ad purgandum moram tempori determinati: ali/bi econuerſo da/tur tempꝰ deter/minatū ad pur/gandam moram tēporis arbitra/rii ī predicto § ceteꝝ. et per hoc videt̃ q poſt h̄ tempus facta in/timatio non de/uoluat: vt dicaz in fine.
m ¶ Porrecto. Per hoc patz q expenſis intimā/tis habet hoc fie/ri: ſicut de libel/lo dicitur. iij. q. iij. offeratur.
n ¶ Videlicet. Declarat verbū legitime: quod premiſit. o ¶ Auctentica. ſ. confecta ma/nu publica. vel habente ſigillum auctenticū. de ſenten. excō. cū medicinalis. li. vj. et ſatis dixi de ꝓba. poſt ceſ/ſionem. vt eni dicebat Spe. in ver. in prin. alleg. graue eſſet dicere q aduerſario meo dicenti ſe appellaſſe ad curiam tenear credere: cum appellatio hoc caſu habe/at vim citationis: vt ī dicam. ⁊ quomodo appellato i/terdum expediat auctentia ſcriptura: patet ī c. proxi. § pe. p ¶ Vel perlecto. Patet q primo caſu cum porrigit̃ nō eſt legi neceſſe. cōcor. de appel. li. vj. ⁊ iſt̄d per deſignat integrā lectionē. ſil'e. ff. de ꝟ. ſig. vrbana. § pernoctare. ¶ Conſimili. ſ. ſub ſcriptura auctenti/ca. r ¶ Si petita. Si ergo nō petit̃ ſufficit legiſſe. cō/cor. ſ. de ſepul. c. j. in fi. li. vj. de ſen. excō. c. j. e. li. ꝑ c. ꝺ. c. patet q vtile conſiliū eſſet appellato de petitione p̄di/cta facere cōfici publicū inſtrumentū. ſatis tn̄ eſſet de hoc per teſtes fidē fieri poſſe. licet ibi ſecus: vt ibi no. Io. an. ¶ Talem. Specialē de quo premiſit.
t ¶ Contingat. Collige litterā que eſt infra volumus appellationē huiuſmodi publicari Iohan. an.
v ¶ In domo. i. ante domū. eo enim inuito non debet domū ingredi. facere enim iniuriaz. ff. de in ius vo. l. pleriq;. ⁊ l. ſe. ⁊ de hoc dixi de eo q̄ mit. in poſ. c. fi.
x ¶ Habitare. Etiā ſi ſit inq̄linꝰ. ff. ꝺ dam. infec. l. iiij § ſi domū. y ¶ Cōmuniter. Licet ergo ibi non habi/tet vltra dimidiū annū: ſed minus. ex q̄ tn̄ ibi habitat plus q̄ʒ alibi. ibi poterit fieri intimatio. ad hoc. ff. de ꝟ. ſig. maiore. ſed ſi equaliter habitaret ī duobus loci/in quolibet illoꝝ fieri poterit vbi elegerit appellans. ⁊ tutum eſſet fieri in vtroq;. facit de ſepul. cū q̄s § j. li. vj. z ¶ Remotis. Ex remotione ſ; loci ſtatuit ius di/uerſum. de ſen. excō. relatū. de tem. ordi. cum nullus § ii. li. vj. ⁊ vt ibi no. puto hoc arbitrariū. de hoc. ſ. ꝺ re/ſti. in inte. tum ex litteris in glo. pe. a ¶ Cathedrali. Cōcor. ī. de foro cōpe. q̄ʒuis. b ¶ Vtroq; caſu. ſ. cū pu/blicatio fit ad domū vel in eccleſia cathedrali propter domus diſtantiā. c ¶ Beneficio. Etiam ſi eſſet cam/

de quo agitur volumus ap/
pellationem huiuſmodi pu/
licari: ac de ipſa quandocū/
ꝙ petitum fuerit copiam mo/
a do premiſſo fieri appellato.
¶ Uerum ſi propter ap/
b pellati aut ſuorum metum vł
potentiam intimatio fieri ne
c queat: vt prefertur appella/
d tionem eandem in loco ali/
e f quo publico ſic ſolenniter vo
lumus publicari: ꝙ ad ap/
g pellati ſeu eius procuratoris
h noticiam poſſit veriſimiliter
peruenire. ¶ Intimatio
vero aliter facta omni care/
at iuris effectu: nec cauſa per
appellationem eandem ad
i ſedem cenſeatur deuoluta ꝑ
k dictam: niſi ad appellatū ei⁹
l m plena et certa noticia infra
n tp̄s predictū aliter ꝑueniſſet.

peſtre vel rurale. ⁊ ſi non ſit ibi notarius nec preſentia
teſtium illos adducat. ⁊ ſic ſeruatur in hoc caſu ⁊ in ca
ſu decreta. vlti. eo. titu. li. vj. Johan. an.
a ¶ Premiſſo. i. ſub auctentica ſcriptura.
b ¶ Metum. Juſtum. de appella. ſi iuſtus.
c ¶ Vt prefert.
Quia nec domi/
no nec ſpeciali ꝓ
curatori: nec ad
domū habitatio
nis: ⁊ in benefi/
cio: nec in eccl'ia
cathedrali ⁊ bū/
ficio. Si autem
dominus vel ap
pellans locū ad/
ire non poſſit ꝑ/
ſonaliter: poſſet
tamen adire per
procuratorem vł
econtra non ꝑ ꝓ
curatorem: ſed ꝑ
ſonaliter pōt adire: nec erit locus ei qđ h̄ dicit: ſ; ītima
tionē ad domū fieri oportebit. ⁊ hoc vult littera iſta:
vt prefert. d ¶ Loco aliquo. Licet ꝙ̄ ſanū ſit conciliū
qđ no. Guil. mande. in libello p̄dicto ſup forma pe. ſc;
ꝙ in pluribus locis fiat publicatio: q: tanto maior pre
ſumptio erit cōtra appellatū de ſcientia. facit de poſtu
la. prela. c. j. qui ma. accu. poſ. cū in tua. per hanc tū lit/
teram patet ſatis eſſe ꝙ fiat in vno loco: dummodo ſit
publicus ⁊c̄. vt hic dicit. e ¶ Publico. Ad tollēdas
illoꝝ fraudes: q̄ captata oportunitate abſentis illorum
quos tangit vel per quos poſſit inſinuari faciunt tales
intimationes. facit in auc̄. de litig. §. omnē. coll'. viij. et
ſimiliter qđ no. ſ̄. e. ti. c. vl. li. vj. f ¶ Solēniter volu/
mus publicari. cōcor. eo. ti. quia propter in fi. fiet autē
in loco viciniori. eo. ti. vbi periculū. §. porro. li. vj. de p̄/
ſump. quoſdā. ⁊ c. q̄rto. in publica miſſa populoſa: vel
ſermonibus vel nundinis vel alio actu per populū fre/
quentato. g ¶ Procuratoris. Specialis. de quo ṗus
dixit. h ¶ Veriſimiliter. Facit extraua. Bonifa. rem
nō nouā poſt ṗn. Et nota ꝙ inſpicitur veriſimilitudo.
cōcor. ſ̄. de p̄ſump. quia veriſimile. ⁊ c. litteris. de reg.
iu. inſpicimus. li. vj. i ¶ Deuoluta. Qđ ergo no. Inn.
⁊ Hoſtiē. in glo. in ṗn. alle. ꝙ decre. j. eo. ti. li. vj. artat
etiā ignorātes. ex quo appellatio publice fuit emiſſa: cū
cōſtitutio illa voluerit ꝓuidere cōtra vacationes eccle/
ſiarū: vel eſt falſum: vel intelligendū de nō appellato:
ſed de aliis quorū intereſt. vel intelligendū eſt ſm ꝓxi/
mū dictū qn̄ ſc; ita publice factū eſt: ꝙ veriſimilit̄ po/
tuit appellari. vel ſpecialis ꝓcuratoris noticia; ꝑueni/
re. ⁊ hoc tūc demū qn̄ ꝓpter metū vel potentiam ⁊c̄. vt
ibi. Cū enī talis appellatio habeat vim citatiōis ꝑem/
ptorie: vt ibi. ad idē de appel. ſepe. ita ꝙ nō veniens in
termino iuris habet̄ ꝯtumax ⁊ ꝓcedit̄ ꝯ eū vt ꝯtra cō
tumacē. ⁊ in ṗncipali abſurdū eſſet contumacē cenſeri
ignorantē cui appellatio intimata nō eſſet. ⁊ hec om̄ia
vera puto: etiam in electiōib⁹ cathedraliū ⁊ regulariu;
eccliaꝝ. de quib; loquit̄ decre. cupiētes: vt ex quo nō ali
ter q̄ ꝑ appellationē deuoluūtur ad curiā: neceſſe ſit ꝑ
hunc modum intimationē fieri. Fortius enim punit et
artat conſtitutio cupientes, quā decre. j. ṗuat enim iu/
re queſito ⁊ totali ꝓſecutione proceſſus ⁊ ad ꝑſonalem
artat comparitionē. ſed decre. j. punit ſolum in ꝓceſſu
fiendo in partis abſentia. ⁊ per eā ſatis eſt ꝓcuratore;
mittere. ergo etiā fortius ibi facienda eſt intimatio: et
ſic ab olim ſeruauit curia. quādo tamē appellatus non
poterat haberi. varie loquebant̄ docto. qđ tamen h̄ ex/
peditum eſt. Et no. ꝙ licet hec littera vitiet intimatio
nem ⁊ impediat deuolutionem non vitiat appellatio/
nem quo minus ſuper ea poſſet extra curiam impetra
ri. vnde in talibus appellationibus no. tria tempora.
Tria conſi deranda in appellatio nibus
Primū quo pre
ſcribitur appel/
lationi nec poſſit
interponi. et eſt
decem dierum a
noticia. de appel
la. concertatiōi.
li. vj. Secundu;
quo preſcribitur
deuolutioni ṗn/
cipal' negocij ad
curiam ſi non fi/
at intimatio. vel
fiat ſed non de/
bito tempore et
debita forma. et
de h̄ hic. Tertiū
quo preſcribitur ꝓſecutioni. ⁊ in deuolutis ſeruāda ſūt
tempora. decre. j. ⁊ decre. cupientes in aliis dat̄ ann⁹:
⁊ ex cauſa biennīū ⁊ vltra. de appel. cū ſit. ⁊. c. ex rōne.
Predictoꝝ aūt ſecundū non poteſt eſſe ſine ṗmo. i. de/
uolutio ſine appellatiōe. ſed primū bene pōt eſſe ſine ſe
cundo. de appel. cordi. li. vj. vnde dicit Jo. mo. in predi
cta regula in generali: ꝙ cū negociū tractari in conſi/
ſtorio ṗncipis ſit hic ſpeciale. hoc ius ſingulare facili⁹
tollit̄ q̄; cōmune. alle. ff. de pac. ſi vn⁹. §. pactus. i auc̄.
de nō alie. §. quia ꝟo. coll'. ij. Audiui aliquos dicentes:
ꝙ mens ē hui⁹ littere: ꝙ nō valeat appellatio predicto
modo nō ītimata: ita ꝙ nō valeat impetratio ſuper ea
facta etiam extra curiā. Mihi placet primū dictū. qđ
etiam placet Jo. mo. vt predixi. Sed ob. quia ſm hoc
erit in poteſtate appellantis eludere decre. ſtatuimus.
⁊ non deferre principale negocium ad curiā. Solu. ap
pellato ⁊ ignoranti nō appellāti intendit hec cōſtitu/
tio prouidere. quare conſulo ꝙ appellās vadat vł ſuffi
cientem mittat: vt ſi veniret appellatus forte ſciēs quē
ignorare credebat: procedi poſſit. vel ſi papa ad curia;
citare vellet appellatū: al's ex parte appellati nullo ve
niente planum eſt ꝙ pena proceſſus de qua decreta. j.
loquitur locum habere non poſſet: ſed pena decreta. cu
pientes. de qua predixi: bene poſſet habere locum: etiā
in appellato nō veniente. k ¶ Appellatum. Non re
petit de procuratore. per quod videtur ꝙ hoc caſu vbi
non per modos predictos haberetur noticia: non ſuffi
ciat procuratorem ſciuiſſe. l ¶ Plena ⁊c̄. Nota ꝙ nō
ſufficiat talis qualis: ſicut in caſu decre. illud. de cleri.
excom. mini. cum ſimilibus. ⁊ plena dicit: vt totius ap
pellationis ⁊ omniū obiectorum in illa noticia; habu
erit. ſic etiam teſtis dicit plenam veritatem. de accuſa.
cum dilecti. m ¶ Certa. Dicit vt indubitatu; ibi ſit
vel eſſe debeat ſic appellatum. ex quo ergo certus ē: cer
tificari vlterius non debet. de regu. iur̄. eum qui cert⁹.
poſſet autem hoc conſtare: quia ſuper appellatione cō
ſuluit aduocatos amicos. vel ſimili modo forte ꝑ ami/
cum proprium vel amicum appellantis ſibi plene fue/
rat intimata. n ¶ Tempus predictum. ſcilicet men
ſis: vel poſt q̄; cito cōmode fieri poſſet. ſ̄. eo. c. in prin.
Et nota quia per hanc litteram puta ꝙ notificatio fa
cta poſt tempus predictū non artat appellatū: nec de/
uoluit. al's ſequeretur abſurdum: ꝙ ſi poſt annum vel
q̄nquenniū notificaret appellationē artaret appellatū
⁊ deuolueret. Nec aūt temꝑis determinatio ꝓcedit ab

hac cōſtitutione:de qua predi.doc.nō cogitauerūt. In
ter alia ꝗ ſubſtantialia vt deuoluat appellatio cauſas
bñficiales ad curiā:de quib.ſ.e.c.j.et.c.vt circa.li.vj.
requirit debita notificatio de qua hic loquit et ꝙ fiat
infra tp̄s hic expreſſuz:his ⁊ alijs ꝯcurrētib ſic deuol
uitur:ꝙ ꝯſtituit
abſentē ꝯtumacē
⁊ ꝓcedit in ipius
abñtia in pncipa
li etiā ad diffini/
tiuā:ex quo nō ve
nit infra tp̄a.Sʒ
an ſic ꝯſtituat eū
cōtumaceʒ ꝙ nō
poſſit appllare a
diffinitiua ꝯ ſe la
ta dubitari ſolet:
⁊ Compo.in pre/
di.decre.j.eo.tit.
li.vj.in glo.quali
ter ꝓbationes in
v.q.tenet ꝙ qñ
citatio vel notifi
catio pſonaliter
apprehendit: fit
vere ꝯtumax nec
appellet.qñ vero
facta fuit ad do/
mum eccleſiā vł
locum publicuʒ:
tunc fit ficte ꝯtumax ⁊ appellare poſſit:⁊ fert hāc opi
nionem multum vigere in curia.Aliqbus videt ꝙ ſatł
ſit hoc caſu abſentē puniri in ꝓceſſu ⁊ diffinitiōe cau/
ſe:nō eſt autē ꝑ hoc equū appellatione pūari:cū nō ſit
expſſuʒ :⁊ vide qđ dicā.ī.de do.⁊ cōtu.ſi ante.ſupradi/
cta ꝓcedunt in his beneficialibus de qbus locū habet
pdi.decre j.In h s vero qbns locū habet decre.cupiē/
tes planū eſt ꝙ nō punit cōtumax ſolum in ꝓceſſu:imo
cadit ab omni ſuo iure:vt ibi.§.ꝙ ſi ꝑ.xx. a Caſi/
bus.vt.ī.de ap.c.j.ī.de renun.c.vno.ſ.de procu.māda/
to.ad idē.ſ.vt l t.nō ꝯreſt.qm̄.In caſib tenet qs non
ſolum intimare:ſed requirere.xvj.q.ij.placuit.ij.ſ. de
emp.et ven.c.fi.ſ.de offi.ordi.ſi canonici.⁊.c.q̄uis. de
ſen.exco.c.j.de ſepul.c.j.li.vj.⁊.ī.de ſepul.dudū.⁊.ī. de
here.c.j.cū ſimili.In qbus etiā tutū eſt hūc ordinē ob
ſeruari.Sunt etiā q̄dā intimatiōes q̄ fieri debēt pape
in qbus nō puto qđ hic dʒ locū habere:vt.ſ. de pben.
graue ꝟ.metropolitani.de ſta.mo.c.fi.ver.qđ ſi forſan.
de cle.egro.c.vno.§.ſi autem.li.vj.et in extraua.Boni.
ſancta romana.⁊.ī.de here.nolentes ad fi.
Conſtitutionem. Cōſueuit hic dicere.d.Pe.ꝙ
tex.huiꝰ Cle.eſt difficilior aliquo alio huiꝰ voluminis
adeo ꝙ nunq̄ʒ legebat hāc decre.ꝓcedētē qn ſibi darēt
Diuiſio laborē.Diuidit aūt in qnqʒ ꝑtes:qr in pma declarat
decre.vt circa.nō habere locū vbi exceptio q̄ opponit
directe ſeu pncipaliter ꝯcernit ius opponētis vel eccle.
in ſcđa ibi:Ceterꝝ.declarat in caſib exceptł in decre.vt
circa.nō admittendū eū q omiſit debitā ſpecificationē
circūſtantiarū.in tertia ibi:Sane declarat appellatio/
ne facta in cauſa beneficiali ꝑ eū q ꝓſequit ꝓpriū inter
eſſe omiſſa forma decre.vt circa. aliū volentem venire
pro intereſſe cōmuniter nō appellantē nō debere admit
ti contra appellatū.in eadeʒ cā ꝓſequēdo eoſdē articu
los:licet poſſit aſſiſtere appellanti nec colludatet ꝓſeq
ſuū itereſſe ſi illđ ꝓ̄tēdat.in q̄rta ibi inſuꝑ.declarat ap
pellātē nō ſuata forma debita dec.vt circa.nō eē audi
endū ꝑ viā q̄rele regularit etiā ſi illa appellatione nol/

a Idem quoqʒ in alijs caſi
bus obſeruari volumus in q
bus requiritur intimatio fa/
cienda. Idem Decre.vt cir
ca locū nō habet cum appel/
lans ius ſuū vel eccleſie dire
cte ꝓſequit:ſed cuʒ in formā
vel pſonas opponit crimina
vel defectus quoꝝ circunſtā/
tias ſi nō ſpecificat ſuꝑ illis
nō audit etiam ſi iurat illas
didiciſſe de nouo:nec etiā in
eadē cauſa ſuꝑ illis auditur
alius nō appellās ⁊ ꝓſequēſ
cōe nō ꝓpriū intereſſe:pōt tñ
aſſiſtere appellanti appellās
q̄ nō ſeruat formā:etiaʒ ſi ap/
pellationi renunciat ꝑ viā q̄/
rele nō ꝓſequit obiecta:⁊ nec
etiā alia niſi in caſibꝰ exceptł.
Omiſſio forme licʒ appellan
tem a probatione repellat:nō
tamen infirmat probationem
ſuper his legitime factam ad
uerſarij ꝯfeſſiōe vł aliter.A/
liquas opiniōes determinat:
de quibus dicaʒ per partes.
hoc dicit.Johannes andree.

Ca.IIII

Conſtitutionē vt circa
editā in cōcilio lugduñ.locū
decernimꝰ nō hr̄e qñ que op/
c ponunt directe reſpiciūt ius
d e ecclie vel opponētis perſone:

letvti.i q̄nta ibi:Illiꝰ.declarat omiſſionē forme decre.
vt circa.repellere omiſſionē fiendā ⁊ nō vitiare iam fa/
ctas.Jo.ꝺ Imo.Licet Bonifaciꝰ aliq̄ declarauerit de
qbus ſuo tp̄e dubitabat circa decre.vt circa.vt.ſ.e.li
q.⁊ qui ꝯ.⁊.c.ꝓcurator.⁊.c.cōſtitutio.li.vj.poſt eū tñ
noua dubia emer
ſerūt q̄ Clemens
hac ſua conſtitu
tiōe declarat.Et
pncipalit appro
bat quod obſcu/
re no.Arch.in de
cre.vt circa.dicēſ
ibi ꝙ electꝰ nō te
nebat ſuare illaʒ
ꝯſtōnem:ſed ſatł
erat ꝙ in ſua ap/
pellatiōe ſuaret
antiqua iura.
b Vt circa.ſ.
eo.li.vj.et ita re/
ſtringas hanc de
clarationē ad il/
lā decre.nam de/
cre.j.et decre.cu/
pientes.e.ti.⁊ li.
nō contingit hec
declaratio.Nam
ille locū hñt etiā
ſi nō appellet ꝓ/
pter crimīa vel defectꝰ:ſʒ ꝓpt intereſſe ꝓpriū appellā/
tis nec mirerł:nā illa artāt ad veniēdū vel mittēdū in
fra certa tp̄a.decre.vt circa.ad exp̄mendū ⁊ iurandū.
c Directe.Semꝑ ei ſecūdario vel indirecte ꝯtingit
eccleſiā. d Eccleſie.Poſſit ꝯiūgi ⁊ nō ꝯiungi ꝟbū
opponētł qđ ſeqt:⁊ h iurēdit:ꝙ ſi eccl'ia vel plaꝰ ipiꝰ
noie ſe opponit:puta dicēdo h eſſe de iure ecclie illius
ꝙ vocem habeat in electiōe.ſ.e.ſcriptū.⁊.c. ꝯſtitutis.
⁊.c.cumana.ꝺ cauſa poſ.cū eccl'ia.vel de ipius gremio
debeat eligi:vel ꝙ ad eā ſpectat ꝓuiſio de ꝯſue.cū dile
ctus.de reſti.in inte.c.ij.de ver.ſigni.abbate.nō erit lo
cus forme decre.vt circa.Idem ſi loquit de eccleſia ad
quā facta eſt electio poſtulatio vel ꝓuiſio:vt qr dicunt
facta pdicta ꝯ puilegia ipiꝰ ecclie.ſ.de elec ꝯſiderauī
mus.vł opponit de numero.ē.de reſcrip. conſtitutus.
e Opponētis.Vt qr dicit beneficium ad ſe ſpectare
vel ſibi debitū:vel ꝙ ipſe habēt ꝓuidere forte iure ad
ipſuʒ ſolū deuoluto:vel ꝙ fuit cōtemptus:vel qr eſt ca
nonice electus:his et ſilibus caſibus in appellatiōe nō
eſt neceſſe ſeruare cōſtitutionē vt circa.Percepi dubi/
tatum in curia:in hoc caſu ſcripſerat papa mihi proui
dere de beneficio in certa dioc.qđ nō excedat valorem
l.florenorū:vel ſi de loco ſit oriundus:ꝑ titio ſcripſit
ſimpliciter:ſcđo ꝙ ſibi ꝓuideret in eadē dioc.de vacāte
vel pmo vacaturo:poſt h vacāte bñficio in dioceſi:fa/
cio mihi ꝑ meū executorē illđ ꝯferri:titiꝰ ēt fac ſibi idē
bñficiū ꝑ ſuos executores ꝯferri:et appellat a ꝓuiſiōe
mihi facta:et ꝓceſſib executoꝝ meoꝝ dicēs ꝙ bñficiū
excedat ſūmā taxatā:vł ꝙ nō ſū de dioceſi oriūdꝰ dubi
tabat an decre.vt circa.in appellatiōe ſuari debuerit:
videt ꝙ ñ:ꝑ h pncipiū:q̄ſi appellatio fundet ſuꝑ iure
appellātł ñ ſuꝑ defectib vł crimib Cōtrariū videt:v/
troqʒ caſu opponit ꝯ formā ꝓuiſiōis:⁊ nō ſolum ꝯ ele
ctionē circa quā ſtatute ſūt forme ꝯcl.qr ꝓpt.eo.ti.ſed
ēt ꝯ ꝓuiſionē cadit obiectꝰ in formā:vt pʒ in lr̄a ipius
decre.vt circa.Item ſcđs obiectꝰ ſatł ē in pſonā vt de
fectiua dicat ex loco originis:q̄ ad illud bñficiū:et licʒ

g ſed tñ ibi ꝑ competitorē vel
c oppoſitorē quēlibet appellā/
d tē in formā aut ꝑſonas defe/
e
f ctus vel crimina opponunt.
¶ Ceterꝝ cū circa crimina vł
g defect⁹ debitā circūſtātiaruꝫ
ſpecificationē p̄dict⁹ omittit
appellās:nō eſt poſtmodū in
h ꝓſecutiōe negocij ſuper his
audiēdus:etiā ſi circūſtanti/
as huiuſmodi vel probatio/
nes eaꝝ per iuramentū aſſe/
i rat ad ſe perueniſſe de nouo.
k
l ¶ Sane ſi q̇s cui⁹ īterest ab
m electione poſtulatiōe vel ꝓui
ſione duxerit appellādū op/
ponendo crimina vł defect⁹:
n
o forma dicte ꝯſtitutiōis omiſ/
p ſa:eodē poſtmodū appellati
q onē hmōi ꝓſequēte: ali⁹ ſuꝑ
r ueniēs nō appellās ꝯ appella
s tū ī eadē cā p̄ncipalit̄ admit/
t ti nō debet:ꝓ īntereſſe cōi eoſ/
v dem articulos ꝓſequēdo:li/
x cet appellanti poſſit aſſiſtere
ne colludat: non tñ ei ꝓpter
y hoc ꝓſecutionē proprij inter
z eſſe denegamus. ¶ Inſuꝑ ſi

Illud ꝓcedit a reſcripto.ſatis tñ ꝯuenit iuri cōi. fac̄ qꝺ no.de reſcrip.ſi ꝓponēte.in glo.fi. a ¶ Sed. Repere decernimus locū hr̄e tm̄ ⁊c̄. b ¶ Cōpeditorē.Eiuſdē dignitatis vel beneficij cuiuſcūqꝫ.⁊ ꝯiūge appellātem qꝺ ſequit̄. c ¶ Appellantē.Nō dicit ad ſe.apo.vł ad nos:vt.s̄.c.pxl. quod facit ꝓ opi nione quā tenui in decre.vt circa in glo.ad papaꝫ tñ certū eſt ꝙ ſo lū in extraiudici alibus appellati onibus hoc locū habet.s̄.eo. ꝯſti tutio.li.vj. d ¶ Perſonas. Eligentiū vł ele cti ꝓuidentium vel ꝓuiſi: poſtu/ lantiū vel poſtu lati. ideo vtitur plurali.ad hoc.ſ. ·§·fi. ⁊ q̄ poſſint ī his opponi: no taui in decre. vt circa. e ¶ Defectus. Reſpicit formā ⁊ ꝑſonas:ſꝫ qꝺ ſequitur crimina reſpicit ꝑſonas. f ¶ Opponuntur. Satis notabant hec ꝟba iſti⁹ ꝯſtitutiōis ibi dū dice/ bat̄:ſe opponūt ꝓponēdo aliq̄ ⁊c̄.vtiliſſimū tñ fuit hoc declarari. g ¶ Circūſtātiaꝝ. Approbat hec lr̄a quod no.in decre.vt circa in glo.q̇d ſ.⁊ in decre.ꝓcurator.e. ti.li.vj.ſ.ꝙ nō ſufficiat opponere ꝑiuriū vł homicidiū niſi fiat illoꝝ expreſſio.ſic ⁊ alibi debent exprimi circū ſtantie.de cle.egro.c.vnico.li.vj. h ¶ Sup his.ſ.ſuꝑ quibꝫ omiſit debitā ſpecificationē:ac ſi dicat̄ ꝙ quedā plene ſpecificauit:q̄dā nō.⁊ legitime iurauit: ſuꝑ ſpeci ficatis audiet̄:ſuꝑ alijs non:etiā ſi vult iurare ꝙ circū/ ſtantias vel ꝓbatiōes ipaꝝ de nouo ꝑcepit: vt ſeq̇tur. i ¶ De nouo. Videbat̄ ꝯtriū ꝑ decre.vt circa. vbi ſuꝑ nō oppoſitꝭ audit̄ appellās cū iuramēto ꝙ illa de nouo ꝑuenerint ad ipſi⁹ noticiā.ſ idē videbat̄ de circūſtan/ tijs nō ſufficiēter expreſſis:ſꝫ ꝯtriuꝫ hic determinat̄: qꝛ vbi n̄ oppono qꝺ ignoro vł qꝺ ſcio .ſꝫ n̄ credo me poſſe ꝓbare ꝙ h̄ nullū vitiū eſt:iuſtū ē.ſ vt poſtmodū admit tar cū iuramento:vt ibi:ſed vbi oppono ⁊ circūſtanti/ as nō exprimo:hoc vitiū eſt:qꝛ nō debite oppono. Itē qꝛ nō videt̄ iuramentum poſſe defendi: quo iuraui me poſſe credere ꝓbare:ex quo nūc dico me nouiter circū/ ſtantias vel ꝓbatiōes percepiſſe. ſ merito hic aliud q̄ꝫ alibi:⁊ ſic no.qꝺ dicere ſoleo.de cōfir.vti.vel inuti.bo/ ne.qꝛ interdū expedienti⁹ eſt in totū veritatē tacere:q̄ꝫ nō ꝑfecte dicere Io.an. k ¶ Sane. Determinat aliq̄/ liter no.ꝑ Compo.s̄.e.c.j.li.vj.in glo.vn̄ merito.ꝟ. ſed ad q̇d admittet̄. l ¶ Intereſt. De hoc intereſſe no.in decre.vt circa. m ¶ Prouiſione. Facta vel facienda. qꝺ dic vt.s̄.e.q̇ ꝯtra certā.li.vj. n ¶ Forma. Specifi catiōis:de qua p̄miſit. o ¶ Omiſſa. In quibuſdam. p ¶ Eodem.ſ.appellāte.⁊ idē in adherente.ꝑ decreta. vt circa.ꝟ.alioquin. q ¶ Proſequente. Quo ad illa ī quibus ſeruauit cōſtitutionē:vel in quibus conſtitutio nō artabat:vt.s̄.j.rn̄ſo.Certū eſt eni ꝙ ſi aliqua ſuffici enter expreſſit:aliqua nō.quo ad exp̄ſſa tenet appella/ tio dūmodo in alijs cōſtitutionē ſeruauerit. r ¶ Nō appellans. Nec etiā adherens:vt ſit fortius dubiū:ſed littera ſequēs que dicit ꝙ pōt aſſiſtere videtur ꝯtraria ſed illud ꝓpt̄ intereſſe Io. s ¶ Eadē cauſa.ſ ī alia

poterit.ſ veꝝ ꝑ viā actiōis.⁊ ſic nō fuit de adherenti/ bus:vt dicā.ſ.pxl.§.⁊ ſi dicas:q̇d ꝓfuit hec appellatio dic ꝙ multū:qꝛ ſuccūbet appellās inſtātia : ⁊ puniet̄ in expēſis ⁊ penis decre.j.s̄.e.li. vj.⁊ fiet executio ꝯtra ipm̄. Itē forſan ille terti⁹ poſtea non aget vł agens ex aliq̄ capite forſā repellat̄ Io.an. t ¶ Cōi.ſ.qn̄.⁊ ī his ꝓſequit̄ ius vel intereſſe eccl'ie vel cōe ſui ⁊ ap/ pellātis:vt cū dr̄ crimínoſus is q̇ eſt elect⁹ vel ꝓui ſus vel defectuo/ ſus.vel electio vł ꝓuiſio facta per eū q̇ nō potuit ꝓ pter crimina vel defectus. vel fa/ cta ꝓuiſio ꝑ litte ras ſurrepticias vł his ſi͏̄lia Io.ā v ¶ Articulus. ſcꝫ non ſpecifica tos.⁊ hoc voluit ꝟ.alioquin.in decre.vt circa.quo ad appellātē ⁊ adhe/ rētes:ſꝫ iſta lati⁹ loquit̄.⁊ licet p̄ma facie videret̄ ini/ quū ꝙ vn⁹ ꝓſeq̇ nō poſſit id a q̄ repellit̄ alter ꝓpter in eptitudinē ꝓpoſitiōis vel defectū ꝓponētis.⁊ fa.ij.q. j.ꝓhibēt̄.⁊.q.vi.libelloꝝ in fi.s̄.de accu. veniēs.ff. de accu.l.hi tñ in fi.⁊.l.iij.in fi.vbi no.ꝺ accuſatore repul ſo ꝓpter ineptitudinē libelli.⁊ bn̄ fa.ff.de adul.ſi mari tus.ij.in fi.⁊ de li.ho.exhi.l.iij.§.hoc interdictū. Item licet graue videat̄ ꝙ negligētia vel culpa vni⁹ male ex primētis noceat eccl'ie ⁊ oibus alijs habentibꝫ equale ī tereſſe.de reg.iu.delictū.⁊ regula.non debet aliquis.li. vj.tñ fateri oportꝫ hoc equū.qꝛ al's inutilis fuiſſet quo ad hoc ⁊ deriſoria ꝓuiſio decre.vt circa.ſi appellās poſ ſit ſubmittere pedagogū:qui ſibi aſſiſtens in eadē cau ſa:vt dicit tex.clare formaret ⁊ exp̄meret ꝑ eū male for mata ⁊ inſufficiēter expreſſa. Ad ꝯtria rn̄det̄ ꝙ loquūt̄ in alia cauſa vel inſtātia. Itē im[..]tet ſibi q̇ a p̄ncipio nō appellauit. Itē qꝛ via nullita[t]is illi nō deficit ꝺ ap. ꝯcertationi.li.vj.⁊ ꝓſecutio ꝓprij intereſſe:vt ſequit̄. x ¶ Ne colludat.ſ.ſuꝑ expreſſis in quibus fuit forma ſuata.⁊ eſt ſi.de ꝓcu.c.ij.in fi.li.vj. Et ꝙ ꝓſit ſic adeſ ſe:ibi no.in vi.glo.⁊.ff.de inoffi.teſta. ſi ſuſpecta. y ¶ Proprij. Si dicat ꝓpter qꝺ etiā fuit appellatum. planū eſt etiā ſi nō fuerit forma ſeruata:vt in.j.rn̄.vel intelligit̄ de ꝓſecutione quā facit ꝑ querelaꝫ. Et no.ꝙ etiā publica vel popularis actio habet etiā qn̄qꝫ p̄ua/ tū intereſſe.ff.de ſepul.vio.l.iij.§.ſi.ad plures.ꝺ ꝓcu. licet in popularib⁹ in p̄n.cū ſuis ꝯcor. z ¶ Inſuper. Ad hui⁹.§.intellectū ⁊ p̄cedētis ⁊ ſequētis etiam ſcire debes qꝺ Cōpo.no.s̄.e.c.j.li.vj.ī glo.q̄lit̄ vtraqꝫ. ꝙ la pſis tpib⁹ illi⁹ decret.j.ꝑs appellās q̄ infra tpa illi⁹ de cretal' nō fuit appellationē ꝓſecuta:pōt electionē vel ꝓ uiſionē impugnare ꝑ modū querele ex eiſdeꝫ cauſis ex q̇bus appellauit vel ex alijs:quia tp̄s illius cōſtitutio nis nō ſtatuitur: vt poſt illud ſuper illis vel alijs non audiat̄ appellans:ſicut dicit̄ in iudicialibus appellati onibuſ.de ap.cū ſit romana.⁊ ſicut dicitur in decretali cupiētes.et vide quod ibi no.in §.ſi vero.in glo.j. Idē ſi ſtatuitur ad hoc vt poſt illud tempus procedi poſſit partis abſentia non obſtante. Item ſcias ꝙ forma de creta.vt circa quo ad illa obiecta in quibus requiritur

Queſtio

a appellās ab electiōe:poſtulatione vel ꝓuiſione ꝑ viā q̄rele ſimplicis cauſam agat:vel. eam appellato agente defendat:repellitur ab obiectibuſ in appellatione ſua expreſſis et aliȷ̄s:niſi conſtiterit ipſum formā ſeruaſſe predictam p̄terq̄ȝ in caſibus in conſtitutione premiſſa exceptis: etiam ſi appellationem ſuā nō proſequatur nec exhibeat: ⁊ illa ſe aſſerat nolle vti:dū tamen de ipſa corā iudice fiat fides quia per ipſam ius repellendi eundem aduerſario eſt q̄ſitum. ¶ Illius vero conſtitutionis forme omiſſio: licet appellantem ab obiectibus ī formam electionis perſonas eligentium vel electi propoſitis vel ꝓponēdis ⁊ eoꝝ faciēda ꝓbatiōe repellat: ꝓbatione tn̄ factā ſuꝑ his per aduerſarij ꝯfeſſionē vl' al's legitime nō infirmat. I de.

Sine ſpeciali licentia pape nullus ꝓuidere pōt eccl'ie cathedrali clero carenti et populo chriſtiano. Religioſus per p̄latum licētiari non debet: vt tali ꝓuiſioni conſentiat:conſentiens etiam ſi fuerit conſecrat⁹ priori prelato ſubiacet: nec in epiſcopum recipitur: nec ad aliquem honorem ꝓmouetur q̄ contra fierent irrita decernit Iohan.an. ca. V

IN pleriſq; eccl'ijs nedū quod dolētes referim⁹ preſidio facultatum priuatis ſed ⁊ clero carētib⁹ ⁊ populo

ipſa forma duplex eſt. Vna q̄ in appellatiōe oīa ⁊ ſingula exp̄mant ī inſtrumēto publico ſeu l'ris ⁊c̄. Scd̄a q̄ ſub obiect' debito mō iuret ſi p̄ma forma ſeruet:ſed ſecūda nō:q2 nō iurat:vel nō debito mō: nō audit appellans etiā ſuper expreſſis.ſ̄.eo.ti.is cui.li.vj. Si vo ſeruet forma ſecunda: quia debito modo iurat ſed nō prima: q2 nō debito mō exp̄mitur: tūc aut nihil exp̄mitur: aut aliq̄d exp̄mitur d̄bito modo aliq̄d nō. Primo caſu nō auditur appellās:niſi in caſibus except' i decre. vt circa. i. §. niſi in fi. Secundo caſu auditur ſuꝑ expreſſis Itē in p̄dict' caſibus except': ſ; ſuꝑ obiect' non ſpecificatis. naȝ etiā ſi velit iurare q̄ circūſtantias de nouo ꝑcepit:vt.ſ̄.ij.rn̄ſo. hec vera quo ad illa obiecta in q̄bus forma requirit ⁊ artat cōſtitutio. Si vo propter aliqua appellat in quibus artat cōſtitutio:et propter aliqua in quibus nō artat: vt.ſ̄.j.rn̄ſo.tūc licet neutra forma ſeruet: auditur appellās illa ꝓſequens:que ꝯſtitutio nō reſpicit:his viſis prolequor litterā. a ¶ Appellās. Vel adherens:q2 d̄ vtroq; loquitur decre.vt circa.℣.alioquin. Aliter ḡ qui nec appellans eſſet nec adherens bn̄ admitteret:cum eſſet in eo ratio poſita in fi.huius.§. b ¶ Querele ſimplicis. Nunq̄d ergo reprobat opinio Cōpoſt. de qua dixi in p̄n.hui⁹ partis: dic q̄ nō. ipſe enī nō fuit locutus de pena decre.vt circa.quā etiā non vidit:ſed de pena decre.prime que hoc ſolū habet: q̄ poſt tp̄s ibi ſtatutum ꝓcedit in ꝑtis abſentia.ſed decre. vt circa:imponit penam nō ſeruanti formā in iurando q̄ nō audit: etiam ſuꝑ exp̄ſſis nō ſeruāti in exp̄mendo: q̄ nō pōt obȷ̄cere nō exp̄ſſa ſimpl'r.ergo in penā obȷ̄ciendo repulſus:nec per viam querele poſſit obȷ̄cere.et hoc vult iſte.§. ſed punit ſolum in ꝓceſſu fiendo in eis abſentia. et per appellationē ꝓſequi poteſt obiecta ī eo ſtatu in q̄ cauſam inuenit. ḡ ⁊ ꝑ querelā. ⁊ ſic veꝝ ſit dictū Cōpoſt.cum ḡ diuerſe ſint culpe:nō mirum ſi diuerſe ſint pene. ⁊ ſi.q̄d no.ſ̄.eo.cumana in vlti.glo. c ¶ Agat. Facit de ap. concertationi.li.vj. ⁊ q̄d no. Cōpo. Inn. ⁊ Hoſt. de ap. dilecto. d ¶ Repellitur. Inſtante appellato:vt dicā in fi.huius partis. e ¶ Expreſſis. Si intelligas ſingulariter ⁊ clare:tunc exponas quod ſequitur formam ſeruaſſe predictam.ſ.in iurando.cum enim non iurans nō audiatur niſi ſuper expreſſis per viam appellationis:ergo nec per viam querele.de reg.iu.cū quid.li.vj. f ¶ Aliȷ̄s. Nō expreſſis. g ¶ Preterq̄ȝ. Excipit a vbo aliȷ̄s:⁊ eſt ſenſus.appellans q̄ formā ꝯſeruauit ī exprimendo auditur ſuper nouiter emergentibus:vl' ad noticiā ꝓuenientibus:vel ſuper quib⁹ ſuperuenit ꝓbeȝ

di facultas.illis ergo caſibus non excludet etiā ꝑ viaȝ querele. h ¶ Nolle vti. Videns enī appellās q̄ formam nō ſeruauerat.de cōſilio aduocati ꝯclat appellationē.vel dicit q̄ illa nō vult vti:vt cauſam ꝑ viā q̄rele ꝓſequi poſſit. Et facit hec littera ad q̄ſtionē:an inuitis impetrāt eis cōtra quē impetratuȝ eſt poſſit vti reſcripto.de qua ſat' ſcripſi poſt Inno. ⁊ Hoſti. de reſti.ſpoli. ex ꝯq̄ſtione Io.an. i ¶ De ipſa. Appellatiōe in qua nō fuit forma ſeruata vel illorum expreſſio facta. k ¶ Iudice. Corā q̄ ꝑ viaȝ q̄rele ſimpl'r agit cā. l ¶ Fides. Plena.nec ſufficeret illa ſemiplena.d̄ qua no.Compo. in.c.j.ſ̄.eo. li.vj in glo. q̄d ſi papa.vbi dicit per vnum teſtem et litteras quas ꝓcurator abſentis de cuius procuratorio conſtat: vult īpetrare ſuper appellatione probari appellatum. illud enim locuȝ habet quo ad proceſſum in partis abſentia fiendū. et quo ad probationē deuolutionis.ſed hic loquit de pena repulſionis:vt ſtatim ſequit. Item illud corā iudice appellationis:hoc corā iudice querele. Item ibidem de probatione appellationis.hic neceſſe eſt ꝓbare formā appellationis.vides aūt ꝑ hoc quō expedit appellato q̄ ſibi in forma publica appellatio intimet. ſ̄.e.c. xxi. m ¶ Queſitū. Optime ꝯcor.ſ̄.eo.ab eo.li.vj. et cum hoc reſpiciat fauorē appellati.eo patiente bene ꝓcederet obiectio.ad hoc infra.§.xxi.non ſic in caſu illius decre.ab eo:vt ibi no.in vl.gl. Io. n ¶ Forme. Si intelligas de forma iuramenti:planum eſt. ſi de forma expreſſionis:idem cū diſtinctione quā ſcripſi.ſ̄.§.xxi. in p̄n.hoc dico quo ad repulſionem de qua ſequitur. o ¶ Legitime. Si ergo inuito appellato fieret ꝓbationum receptio ſuper articul' ſuper quibus recipi nō debebat.hoc ſibi nō nocet.cōſueuerūt articuli admitti ſaluo iure impertinentiū ⁊ nō admittēdoꝝ. de q̄ ſcripſi d̄ offi.dele.cū ꝯtingat.ſuꝑ glo.pe.de teſti.ex parte. p ¶ Non infirmat. Bn̄ cōcor.de accu.c.j.⁊.ij.li.vj. et facit quod no.ſ̄.eo.ſi forte.li.vj.in.vl. glo.

IN pleriſq;. ¶ Sūt tres ꝑtes. In p̄ma ꝯſtitutionis cauſa. In ſcd̄a ꝯſtitutio. In tertia ꝓteſtatio. Secūda ps quā ſūmaui q̄ttuor facit. Primo ꝓhibet ꝓuiſionē fieri. Scd̄o licētiā dari. Tertio punit ꝯſentiētem. Quarto decernit.partes patēt. ⁊ ſūme fuit honeſtū q̄d hic d̄r. q ¶ Dolentes. Cōcor.ſ̄.de cele.miſ.dolētes.ſ̄.de ſta.mo.recolentes.⁊.eo.ti.attendentes. ⁊ de eccl'i.ad nr̄am in p̄n. Io. r ¶ Preſidio: Id eſt ſubſidio.ſine q̄ ſpūalia diu eſſe nō poſſūt.j.q.iij. ſi q̄s obiecerit Io. s ¶ Et populo. Certū eſt q̄ cler⁹ ⁊ popul⁹ ſunt diuerſa.de ꝓuiſ.ex ꝑte.de ſen.excō.ſi ſnia.li.vj.quid ſi habet

a chriſtiano multos frequēter b ⁊ religioſos preſertim impro c uida ſuperiorum prouiſio ad pontificatꝰ aſſumit honorē: q̇ nec vt expediret ꝓdeſſe: nec d preeſſe vt deceret valētes: in e ſtabilitate vagatiōis ⁊ men f dicitatis opprobrio ſerenita g h tem pontificalis obnubilāt dignitatis. ❡ Volētes igit̄ ꝯtra temeritatē tam facienti um q̄ȝ vt frequentius recipiē tiū ꝓuiſionis huiuſmodi ꝓ uidere: de conſilio fratrū no ſtrorum ſtatuimus: vt nulluſ i de cetero quātūcūqȝ dignita k te ꝑpollens: niſi ſpeciali ſup ꝑ auctoritate ſedis apo. fulci l m atur: de paſtore ꝓuideat ca n thedrali eccl'ie ſibi q̄litercun qȝ ſubiecte: que clero careat: o ⁊ ſubditis chriſtianis: nulluſ qȝ religioſus a ſuo vnq̄ȝ ꝙ ꝓ uiſioni tali conſentiat licenti p q etur prelato: ꝙ ſi licentiatus etiam huiuſmodi prouiſioni r conſenſerit et in epiſcopum s ſe fecerit aut permiſerit cōſe crari: in epiſcopali nullatenꝰ t recipiatur honore: ſed in tan te ambitionis penam ſub re v ligionis ac monaſterij ſui p̄ x lato ſemper ſic degat humi y lis: iaceatqȝ proſtratꝰ ꝙ nul lus eidem in religione ſua vl' extra ad gradum honoris vl' z adminiſtratiōis cuiuſlibet ſit u aſcenſus. ❡ Nos enim quic a quid contra premiſſa vel ali quod premiſſorū ꝯtigerit at tentari: irritū eſſe decernimꝰ ⁊ inane: contraria quacunqȝ b conſuetudine non obſtante. c ❡ Sane circa p̄fataſ eccl'iaſ

Alterū tm̄: hic ⁊ ī. eo. c. ponit̄ copula. ꝑ qđ videt̄ ꝙ care re debeat vtroqȝ. Habēs aūt alterū nō caret vtroqȝ. et ſic nō videt̄ artare ꝯſtitutio. vide ſil'r hñs codicē nō in cludit̄ ſub carentibus decreto ⁊ codice. ⁊ habēs panē nō includit̄ ſub carentibus pane ⁊ vino. ⁊ hñs argētū nō includit̄ ſub carētib auro et argēto: ⁊ ita nō icludat̄ eccl'ia ha bens clerū vl' po pulū ſ' carenti bus clero ⁊ pplo al's nō eēt diuer ſū dicere clero et populo et dicere clero vel populo et eſſet ꝑ icidere in improprieta tem locutionis: ſumendo copl'am ꝓ diſiunctiua: que iproprietates ex cuſande ſunt nō ſequēde: vt no. ð. ꝟ. ſig. p̄terea. ꝓ hoc facit q2 foret abſurdum ꝙ illi clero vel populo quē habet eccl'ia ſubtraheret̄ ep̄s ⁊ hoc multū vr get. Contra: care re eſt non habe re: ſed ſi dixiſſet ſi non habebat. vel niſi habeat clerum ⁊ populū: ꝓpter populum requiritur ꝙ habeat vtrūqȝ. ergo ſi habet alterū tm̄ arta conſtitutio. ⁊ idē in predictis exemplis. ſi dicatur ſi non habeat. vel niſi habeat decretā ⁊ codicē: requirit̄ ꝙ habeat vtrūqȝ. Itē cum dicitur: ſi nō habeat panem ⁊ vinū argentū ⁊ au rum ⁊ in ſimilibus: vt cum dicitur: nullus eligatur niſi habeat etatem ſcientiam ⁊ mores: ſingula requi runtur: vt. ē. eo. cum in cunctis. Item ſi dicatur ſi care at ſciētia moribꝰ ⁊ etate. facit de eta. ⁊ qua. eā te. Pro vtraqȝ ꝑte poſſet induci. ff. de re. du. ſi is qui ducenta vtrūqȝ egeret declaratione. ſed p̄mum plus placet.

a ❡ Chriſtiano. Talia loca que ſunt in poteſtate hoſti um nō deſinunt eſſe ſacra. ad. l. cum loca. ff. de reli. ⁊ ſū. fu. rūde vt no. vij. q. j. paſtoralis in fi. nō putes tamen ꝙ ſit neceſſarium ꝙ locus ſit captus ab hoſtibus: ſat̄ enim eſt ꝙ clero careat ⁊ ſubditis chriſtianis ꝑ verba huiꝰ decre. licet nō ſit ī hoſtiū ptāte. b ❡ Religioſos. Qui laborāt. ad hoc etiā interdū importune ⁊ ꝑ corru ptelas vt dicere poſſint cū pſalmiſta: Laqueꝰ ꝯtritꝰ eſt ⁊c. pš. Niſi q2 dñs erat. Vidi iā religioſum ꝯſecratū ad ti. q̄ nō erat ī rerū natura: nec fuerat qđ patere poſſz ꝑ ꝓuinciale. c ❡ Superiorū. Ad quos ſpectat q̄uis iure ꝓuiſi: ⁊ maxime quattuor p̄ncipales patriarche ⁊ quidā archiepī q̄ ſub eis ſunt: cōſueuerant hoc facere. d ❡ Deceret. viij. q. j. qui epiſcopatū. e ❡ Vagatio nis: Cōſueuerūt tales diſcurrere ⁊ vicarias epōꝝ q̄rere maxime habentiū dioč. latas: interdū p̄ncipibꝰ adhere re familiariter q̄ cauſa honoris querūt hr̄e capellanos epiſcopos. ❡ Opprobrio. Nedū in ep̄o ſed in quoli bet clerico. xciij. di. diaconi. vlti. g ❡ Serenitatem. al's temeritatē. de q̄ ī. de penis. ſi q̄s ſuadente circa fi.

Jo. an. h ❡ Obnubilant. Saltē quo ad vulgus. de hoc. xciij. di. legimꝰ. fa. ē. de ꝑuil. c. j. i ❡ Quātacūqȝ. Propter patriarchas. hoc dicit vt p̄dixi. k ❡ Speci ali. Si ꝗ haberet generalē auctoritatē ꝓuidēdi epiſco patibꝰ ſpectātibus ad ꝓuiſionē papalem: non ſufficit per hanc lr̄am. l ❡ De paſtore. Utitur hic voca bulo generali vt archiepiſcopos: epiſcopos: et eti am patriarchas cōprehendat. ali bi latius. ē. c. ne pro defectu. ð re gu. iur. q̄uis. m ❡ Cathedra li. In alijs locū nō habet: vt i fi. n ❡ Qualitercū qȝ. Nō diſtiguit ꝗ ſiue plene ſub ſit: ſiue quo ad ꝓ uiſionem tm̄. o ❡ Chriſtianis. Circa. iiij. patri archales ſedes p̄ncipales q̄ȝdiu ſunt in poteſta te infidelium vel ſciſmaticorum ꝓ uidit Bonifaciꝰ i ſua extrauagā ti. ſctā romana. p ❡ Prelato. Qui contra faci ens puniendus eſſet pena arbitraria. ex quo circa ip̄m certa hic non ſtatuitur. de offi. delega. de cauſis. q ❡ Licentiatꝰ etiā. ꝗ habita licētia ꝯſentire non pōt. concor. ē. eo. quorundā. §. j. in fi. li. vj. r ❡ Et ī epi ſcopum. Nota ꝙ ex ſolo conſenſu non eſt locus penis inferioribus: ſed tunc demū cum ſequitur conſecratio: hoc probat hec copula. s ❡ Permiſerit. In abſolu te coacto ceſſaret pena. ē. quod motus cau. ſacris. nec imprimeretur character. ē. de baptiſ. maiores. t ❡ Honore. Quia nō admittetur quo ad executionē pontificalis officij. nec ꝑmittetur pontificalibus inſi gnijs vti. ⁊ ſic minus poterit q̄ȝ alter epiſcopus nulliꝰ eccleſie. de ordi. ab epi. c. j. v ❡ Monaſterij. Inclu dit etiā canoniā regularē. de eta. ⁊ quali. intelleximus. de priuil. cum olim. ij. in prin. ⁊ per hanc lr̄am ptz hāc penam ſolū in religioſis locū habere. x ❡ Prelato. Ergo per talem ꝓmotionē non fuit ſoluta obedientia ſecus ſi prouiſio tenuiſſet. xviij. q. j. c. vno. xvj. q. j. ne ꝓ cuiuſlibet. y ❡ Proſtratus. Concor. de decl. q̄ȝuis ſit in fine. z ❡ Cuiuſlibet. Concor. ī. de regu. c. j. vt profeſ ſores. et per hoc excludit etiam temporales. u ❡ Uel aliquod. Igitur prouiſio de tali eccl'ia facta non valet: nec licentia conſentiendi religioſo data: vel ipſius conſenſus vl' conſecratio ſubſecuta quo ad ipſiꝰ executionē: non dico quo ad characterē. facit quod no. ē. de conſe. diſt. v. manus in vlti. glo. ⁊ facit quod dixi ē. de conſuetu. q̄ȝto. ſuper. j. glo. Item nec valet pro motio facta de tali ꝯtra proximū dictū Jo. an. b ❡ Non obſtante. Multa ſimilia vide de conſti. c. j. li. vj. in glo. penul. ⁊ concor. ī. eo. ſtatutum. c ❡ Pre fatas. Cathedrales clero carētes ⁊ populo chriſtiano.

a ¶ Aliaꝝ. Nō cathedraliū vel etiā cathedraliū ha/bentium clericum et populū chriſtianū. b ¶ Am/pliare. ſiľe de inouatōe dr ꝙ ius vetꝰ ꝯſeruat: nouū aūt nō creat. de priui. ex pte. j. in fi. ⁊ c. qꝛ intētiōis: et optie ꝯuenit huic fini extraua. Cle. q̄ incipit meruit. Jo. an.

Quod cir/ca.

c ¶ Electiones. paſſiuas. nam cō ſtitutio hic decla rata loquiť quan do religioſi eligū tur. quicunqꝫ ſūt eligentes religio ſi vel aliȷ̈. Et dic electiones poſtu lationes ꝓuiſio/nes vel quaſlibet vocatiōes vt ibi. d ¶ Diſcordia. Hoc quo ad mē dicātes circa q̄s ꝓuiſum eſt ꝙ ex electiōe in diſcor dia facta de ipſis extra admiſtrati ones ſui ordinis nullū ius eis ac/quirať nec aude/ant conſentire.

a premiſſa ſic ſpecialiter ꝓuidē da decernimus ꝙ circa ꝓui/ſionem quarūlibet aliarum facultatū ſuperiorum: nec co artare intendimus nec vltra b iuris cōmunis limites ampli are. Idem. Breue et vtile determinās decre. quorundā ſupra eodē libro. vj. et appro bans qđ ibi no. Joh. mo. et Arch. ⁊ qđ no. ſupra eodem ti. indemnitatibus. §. ſane. in iiȷ̈. glo. Jo. an. ca. VI

Quod circa religioſorū c electiones ſup diſcor/d dia et minoritate numeri bo/e nifaciana cōſtitutione caueť de diſcordia et numeri mino/f ritate que in facto non in fi/g ctione vel ī iuris effectu cōſi/h ſtunt debere intelligi decla/ramus. Idem. Emolumen tum ex iuriſdictiōe ſigillo cu rie vel alꝰ pertinens ad pre/latū cathedralis eccleſie vel collegiate: ea vacante nō ob ſtante cōſuetudine deductis expenſis reſeruandum eſt ſuc ceſſori: niſi tunc certe digni/tati competat iuriſdictio cū ſpius emolumento. Joh. an.

Statutū ſup ca. VII bonifa plat. cathedra i liū regulariū et collegiatarū

e ¶ Minoritate. Hoc quo ad religioſos nō mendicā/tes: circa quos ſtatutū fuit idē circa electiones factas de ipſis ad q̄ſcunqꝫ p̄lationes a minori pte numero. f ¶ Cōſtitutione. ſ. eo. quorundā. ⁊ patet p ſingulare qđ nō loquitur de decre. indēnitatibus. Item illa non tractat ſolum de diſcordia et minoritate numeri: immo tractat de forma ſcrutiniȷ̈: ⁊ cōpromiſſi de numero du/plo maiori. Itē maiori nō duplo maiori. Itē minori: ſꝫ illa quorundā ſolū tractat de electione diſcordi ⁊ facta per minorē ptem numero. fateor tñ ab idētitate ratōis. hoc qđ ħ diciť etiā in numero de quo loquiť decre. in/demnitatibꝰ locū habere: et ſaltē quo ad §. ſi qua vero. g ¶ Que in facto nō in fictiōe. hoc intēdit. Si ex. x. ele ctoribus. viȷ̈. elegerit mendicantē: duo aliū: vel cōtra/dicunt: ſed ꝯ iſtos duos aliqđ opponiť ꝓpter quod ne gatur ipſos vocē habuiſſe: vt qꝛ dicunť excōicati ſuſpē ſi irregulares: priuata ea vice poteſtate eligendi vľ his ſimiles: propter quod dicitur totum capľm eligentiū in illis octo conſiſtere: et per conſequens electionē fin/gi concordem: hoc nō iuuat mendicantē. Item ſi ex. x. canonicis vel monachis q̄ttuor tm̄ elegerūt religioſuꝫ non mendicantē: q̄ dicit illos ſex vel tres ex illis fuiſſe tales vt ſupra: per qđ concludiť fingi electionē ſuam fa ctam: a toto caplō vel a maiori parte. hoc eū nō iuuat. vide qđ no. de conceſſi. p̄ben. auctoritate lib. vj. in vlti/ma gloſa. Sed quero ſi ita eſt ꝙ voces in iuris effectu alꝰ nō valentes: vt excōmunicatorum et his ſimilium cōputanť in numero. quo ad hoc vt reliqua electio di/catur diſcors vel facta p minorē ptē: an p̄dictorum vo ces augeant ecclum numerum et ſuffragium: in tm̄ ꝙ ex illis vocibus ſequi poſſet confirmatio: que alꝰ fieri nō poſſet illis excluſis: vt patere pōt in p̄dictis terminis de electo p. vj. de. x. q̄. vj. oēs vel tres ex eis ſūt excōica ti vel ſiles? Apte dico ꝙ nō q̄ ad caſus decre. quorūdā. qꝛ ī q̄libet p̄dictoꝝ caſuū ꝯſtitutio ſolū nocet: qꝛ ſcꝫ im pedit mēdicātē ⁊ nō mēdicātē quēlibet ſuo caſu: ſꝫ coe/lectū nō iuuat. nec hoc colligi poterit ex verbis vel mē

te cōſtitutionis ipſius. Non enim hoc ipſo ꝙ nō valet electio mendicantis facta in diſcordia valet electio coe/lecti: alꝰ ſequereť ꝙ ſi ex. xx. canonī. xviȷ̈. elegerūt men dicantem: valeret electio facta per duos. Item nec ſeq̄ tur ꝙ ſi ex. xx. electoribus nouem elegerunt profeſſum ꝙ per hoc valeat electio facta per xj. vt patet. ſ. eo. ſcriptum. ad fi. ⁊ c. indemnitatibꝰ. §. ſi vero. ⁊ §. ſi qua vo. qđ ergo non mutatur ⁊c̄. C. de teſta. ſanci/mus. nec correcti ones iuriū dila/tamus. ſ. eo. cum expediat. lib. vj. Sed in caſu de/cre. indemnitati/bus. videtur ſe/cus quo ad ele/ctum per ſcrutini um a duplo ma/iori numero a p̄n cipio: vel per ac/ceſſuꝫ debito mo do factum vel p cōpromiſſum: cui minor pars ſe op ponit: cuius confirmationē exceptio partis aduerſe im pedire nō pōt: et ſic erit in hoc ſiľe electioni cardinaliū vt vtrobiqꝫ voces taliū ſuffragiū afferāt: et cōputenť in numero duarū partiū: vt in cōſtitu. Cle. ſ. eo. ne ro/mani. §. ceterū. et ſatis credo ꝙ hoc fuit de mente. Sed tenens cōtrariū dicere pōt ꝙ illa decre. dicit etiā eo ca ſu officium confirmatoris non deficere. hic ergo veniet in examine electionis: an ex vocibus eligentium ſit ca/nonica. Sed ſi hec littera ibi in. §. ſane: que dicit ſi alꝰ inuenta fuerit ⁊c̄. intelligať alꝰ ſcꝫ q̄ꝫ conſideratiōe nu meri faciet pro primo dicto: quādo vero electa eſt a ma iori parte ſed nō duplo maiori: tunc cum admittantur partis minoris exceptiones licet ſummarie cognoſcen de: videtur quodlibet: n̄ quo ad adminiſtrationē impe diendam: tamen quo ad electionem caſſandam hec ob/iȷ̈ci poterunt: et in his etiā expediret declaratio: et etiā circa voces abſentium non vocandorum vel vocatoꝝ qui venire voluerunt: vel expreſſe renunciauerūt. quas computari ſonat in abſurdum: licet hoc videatur ex fi ctione. Idem de non conſtitutis in ſacris in collegiȷ̈s marium cōmuniter teneť per decreta. iȷ̈. ꝯ. de eta. ⁊ qua/lita. ꝙ illoruꝫ ratio vel cōputatio nō habetur: ſicut nec habetur illorum qui canonici vel profeſſi nō eſſent: qua ſi ſit mens huius ꝙ alꝰ vocem habens ex fictione non excludatur a numero: talis aūt vocem nō habet: licet iure nouo. Vn̄ idē videť de abſente nō vocando vel vo cato qui venire noluit: vt p̄dixi: vn̄ nec in duabus par tibus cardinaliū eligētiū papā cōputamꝰ nō incluſos licet cōputemꝰ excōicatos: vt in p̄dicta decre. ne roma/ni. §. ceteꝝ. primū patet eo. ti. vbi periculum. §. ſane. li. vj. h ¶ Declaramus. Idem fertur olim Bonifa. de claraſſe: vt dixi in decre. indēnitatibus. §. ſane.

Statutum. ¶ Ponit dictum cū certa determina tione. Scđa ab illo excipit ibi: Ceterū. reprobat qđ no. ſ. eo. quia ſepe lib. vj. et approbat quod ibi no. Archidia. de quo ſtatuto hic loquiť. i ¶ Collegiata rum. In illis eni nō habet locū decre. qꝛ ſepe. ſꝫ decre.

a eccleſiarū dimiſſis aut obue/
nientib⁹ tpe vacationis earū
futuris ſucceſſorib⁹ fideliter
b c reſeruādis editū locū decla/
d ram⁹ hēre in om̄i emolumēto
e qđ ꝓuenit ex iuriſdictione ⁊
f ſigillo curie eccl'aſtice vl' ſecu
g laris aut alias vndecūq3 qđ
ad ꝑlatos eccl'ie non vacāti/
h bus pertineret: cōſuetudine
qualibet contraria nō obſtā/
te: ita tñ ꝙ in iſtis ⁊ ſimilib⁹
i rōnabiles deducanꝫ expen/
k ſe. ¶ Ceterum ad ſingula/
res ꝑſonas ad quas ratione
l dignitatū quas obtinēt iuriſ
m dictio cum emolumento de/
uoluitur: ſede vacante de cō/
ſuetudine ꝓuilegio vl' đ iure
n alio ſpeciali volumus preſen
o tem conſtitutionem extendi.

Idem. Conceſſio licētie generalis religioſo de conſentiendo electioni facte vel fiende non valet. hoc dicit Joh. de imola. ca. VIII

Cum conceſſa religio/
p ſo a ſuperiore ſuo licentia vt
q r electioni vel prouiſioni ſiquā
de ipſo cōtigerit fieri: ſuū da
s ri poſſit aſſenſum ambitiōis
t vitio viā paret nulli⁹ eam ex/

ꝑſenti. de offi. ordi. eo. li. de qua fit extenſio. ꝫ. cl. ij. q2 in fine. a ¶ Dimiſſis. Per hoc ꝓbabat ibi Arch. ꝙ de cre. loquiꝫ de bonis ꝑlati diſtinctꝫ: nō de coib⁹ ꝑlato: ⁊. c. alle. xij. q. ij. hec hui⁹. ⁊. c. nō liceat. ⁊. c. charitatē. ⁊. c. illud. ⁊. c. de laicis. ⁊. q. v. ſicubi. facit. ꝭ. ne ſe. va. c. vno li. vj. de reg. c. vlti. e. lib. ſ3 littera al's vndecūq3 que hic ſequitur multum facit contra. b ¶ Reſeruan/dis. Nec occupā/dis per collegia cōuentus capitula vl' ſingl'ares ꝑſonas ipſoꝝ: cir/ca qđ principaliter prouidet iſta cōſtitutio. ꝑ quē ſūt ſine reſeruā/da. ibi dixi ꝑ iconomū vel ꝑ aliū deputatum. c ¶ Declaram⁹. Hic patz qđ re/probat nō corri/git opinionē meam: q2 nō ſtatuit hoc eſſe de iure nouo: ſed declarat ꝭ fuiſſe de veteri. ⁊ approbat opi. Arch. Sed videamuſ motiua: mihi prius videbaꝫ ꝙ ex quo iuriſdictio trāſ/ferꝫ in capitulū iure cōi ꝙ omnis fruct⁹ iuriſdictiōis iure acceſſoriij capitulo debereꝫ. ſed Archi. cōtra ꝓpꝫ verbū ibi poſitū vacatiōis tpe obuenientia. Itē vt di/cebat capitulū habet cuſtodiā: ⁊ adminiſtrat non ſuo ſ3 alieno nomine. vſurpare igiꝫ nō debet qđ h3 cuſto/dire vt dicebat Bonifa. ſic declaraſſe cū vltimo legi ſe xtū: dixi ꝙ nō recederē ab opinione mea: niſi declarati onē viderē. Ad verbū obuenientia reſpōdebā ꝑ relatio nē q. ⁊ ibi no. Ad id qđ dicit de cuſtodia reſpōdebā ꝙ in iuriſdictione nō ſuccedat quo ad cuſtodiam tm̄: im mo quo ad exercitū: al's ſequereꝫ ꝙ viſitādo nō poſſet ꝓcurationē recipe: de qua dicā infra de here. multoꝝ. Stemus declarationi que iuſtificari pōt ex eo qđ ibi notaui in. j. glo. cum eni canonici videtes fructus ſibi deberi vacationē ꝓlixam forte ꝓcurēt: difficultates in gerēt: ⁊ tardius eligāt: q2 ꝓpter fruct⁹ iuriſdictiōis vl' ſigilli ſi eos ꝑciperēt ꝭ cōtingere poſſet: merito ⁊ hi cē ſeanꝫ eſſe ꝓhibiti. d ¶ Emolumēto. Idē verbu3 de ſimo. nemo in ꝑn. de teſtib. c. j. li. vj. e ¶ Ex iuriſdi tiōe. ex qua ſoluūꝫ iudicꝫ officio pene peculiarie vl' emē de. de offi. ordi. dilectus. facit de ſen. excō. venerabilib ·§· deniq3. li. vj. ⁊ qđ no. de pe. licet forſan. etia3 loquiꝫ de quota litis que de cōſuetudie deberi pōt ꝭm Guil. qui hoc no. in ſpe. de ſala ·§· j. ver. ſi vero ordinariuſ. et ·§· ſe. qđ nō placet ꝑ decre. cū ab omni. de vi. ⁊ ho. cle. vt ibi dixi. f ¶ Sigillo. Siue ad vſū cauſarū: vt cu3 ſit littera citatoria vl' aliq̄d tale: ſiue ad cōtractus: pu/ta q2 recognoſcunꝫ vel publicanꝫ ſub ſigillo curie: for/te cū nō ſit ibi vſus tabellionū: facit de fide inſtru. cū dilectus. de fo. compe. romana. ad fi. li. vj. g ¶ Vel ſecularis. Vt q2 ꝑlatus tēporalē iuriſdictio nē habeat in loco. de appel. ſi duob. de delic. pue. c. ij. h ¶ Conſuetudinē. No. q2 decre. q2 ſepe. vitiat nō ſo/lū ꝯſuetudies ſed etiam priuilegia ⁊ ſtatuta. hic vero ſolum conſuetudinem. dico ꝙ hoc ipſo ꝙ declaratur iſtud ſtatutum locu3 habere in caſibus predictis. cui⁹ ſtatuti pars eſt violare priuilegia conſuetudines ⁊ ſta tuta cōtraria: ergo ⁊ illa quo ad hos caſus ſublata di/cantur: ſed puto ꝙ cōſuetudinem que ſecuta eſſent cō ſtitutionem ipſam quia ſepe. hec littera tollere noluit. nec ob. decre. j. de conſti. lib. vj. i ¶ Expēſe. Hoc eti/am tenebat ibi/dem Arch. vt q2 ſalaria danꝫ offi/ciali qui iuriſdi/ctionem exercet: vel qui ſigillat. vel fiunt expenſe in miniſtrꝫ char/tis cera ⁊ ſimili/bus. facit. ꝭ. eo. vt ꝑterite. xij. q. ij. hec hui⁹ placi ti. ff. de admi. tu. cū plures ·§· j. et ij. ff. de tute. ⁊ ra tio. di. l. j ·§· ſed nonnullos. ff. de pe. here. ſiquid. ·§· ſicut. k ¶ Singula/res perſonas. ſal/ua pace compo/nentis hic remo/uet dubium an hoc intelligatur de ſingularibus perſo nis: etiā ipſorū collegiorū: ⁊ videꝫ ꝙ nō: q2 cōſtitutio expꝛſſe tollebat quo ad hoc cōtraria priuilegia ⁊c. vi/deꝫ cōtra: q2 al's iſta verba ſūt ſupflua: cū certu3 eſſet cōſtitutionē ipſam extraneos nō ligare: ſed ſolum ca/pitula et ꝑſonas ipſoru3 ꝑ qđ puto ꝙ etiā de ſingulari bus ꝑſonis collegioꝝ intelligaꝫ ⁊ ꝭm hoc dicam ſibi. ſublata priuilegia ⁊c. quo ad ſingulares ꝑſonas colle giorū que nō iure dignitatū ꝭ vendicant: cum priuile gia dignitatū ibi ſublata nō eſſent. l ¶ Dignitatu3. Quid ſi rōne ꝑſonatuū vl' officioꝝ: videꝫ ꝙ idē: ⁊ itel ligo hāc lr̄am ſiue dignitas ſit in ipſa eccleſia vacāte ſiue in alia: puta q2 archidiacono in eccleſia cathedra li hoc cōpetit: vel in eccleſia collegiata hoc competit. archi. q̄ tñ ipſius eſt canonicus. m ¶ Emolumento. Ergo ſec⁹ ſi iuriſdictio tm̄. n ¶ Speciali. Puta ſta tuto facto in fundatiōe dignitatis vel eccleſie. xviij. q. ij. eleutherius. de cōſue. cū dilectus. vel re iudicata: de re iudi. c. cū inter. vel arbitrio. de ꝑſcrip. cū olim de ar/bi. cum olim. o ¶ Extendi. Si. ꝭ. de offi. ordi. ꝑſenti.

Cum conceſſa. Se ſūmat in/ducens ius nouū ⁊ equiſſimū. (·§· porro. lib. vj. p ¶ Superiore. Qui ſine capitulo ſolus hoc poteſt. ꝭ. eo. ſi religioſus. ij. reſponſo. q ¶ Prouiſioni. Latū verbū qđ cōꝑhē dere poteſt noiationē: poſtulationē: ꝑſentationē ⁊ col lationē. ⁊ facit qđ no. ꝭ. e. ſi cōpromiſſarius ·§· ide3 in fi. vi. glo. lib. vj. r ¶ Si quā. Licet hic videaꝫ repro/bare licentia3 generalem ⁊ merito: ⁊ quia forſan elige reꝫ ad locū cui nō expediret illū ꝑfici: ⁊ forſan ꝑlatus licentiā ſpecialem daturus nō eſſet ad illum: tñ credo idē in ſpeciali: vel ſi exprimaꝫ locus: puta ꝙ cōſentire poſſit ſi eligaꝫ ad talē ꝑlaturā forte vacantē: cum ibi etiā ſubſit ratio ambitionis que ſequiꝫ. s ¶ Ambitionis. Que ſepe religioſorum oculos excecat. ꝭ. eo. quorundam in prin. li. vj. t ¶ Nullius. Per hoc dico ꝙ etiam electioni prius fa cte ipſo ignorante cōſentire non poſſet: quaſi ſup cer/to danda ſit talis licentia: facit de cōceſ. ꝑben. c. j. lib. vj. ver ſubiunctum in fi.

s ¶ Firmitatis. Si ergo ex tali licentia cōſentiret: cō ſeſus nō valet: ⁊ priuatꝰ eſſet omni iure ſibi ex electio ne queſito. ꝫ. eo. ſi religioſus. j. rñ. lib. vj. ⁊ ſatis videba tur hoc eſſe de mēte veteris iuris in q̄ꝫtū pdi. decre. j. ⁊ ij. rñ. loquit̄ de electiōe facta. ⁊ eo. ti. q̄ꝫ ſit. tū teneba mus cōtrariū di cēteſ ꝙ ſicut ma le fac̄ abbas ab ſoluens mona chum ad aliud monaſteriuz: ni ſi illō habeat pa ratum: ⁊ conſtet ꝙ illum recipe re velit: tamē va let ſi hoc facit. et de hoc per In no. de renun. c. fi. per Hoſti. de iureiu. ſicut ex litteris. ita male faciebat p̄latus talē dando licen tiam tamē data tenebat: p qđ videret ꝙ valeret talis licentia ſi daret̄ clerico ſeculari de cōſentiēdo ⁊ trāſe undo: quia quo ad ſolū conſenſum nō eſt neceſſaria. p pter vim eni pfeſſionis magis notat̄ ambitio in pfeſ ſo. ⁊ licet actiua poteſtas eligendi nō det̄ ad beneficiū nō vacans. de cōceſ. p̄ben. cōſtitutus. paſſiua bene da tur. de trāſla. c. fi. de fil. p̄ſby. c. j. ⁊. ij. lib. vj.

a iſtere volumus firmitatis.

De renuntiatione. Clemēs quintꝰ in cōcil. in Vienenſi.

Renunciatio dignitatis vel beneficij facta p pcuratorez ad hoc cōſtitutum tenet: licet prius procurator fuerit reuo catus: ipſo tamen et ſuperio re cui fiebat ceſſio ignorāte: niſi per maliciam ipſorū vel aliorum reuocatio ipſis fue rit occultata. Jo. an. ca. I

b Quum illuſio ⁊ vari c atio ī perſonis ec cleſiaſticis maxi d me ſint vitande p̄ ſēti ↄſtitutōe ſācimꝰ: vt ſi q̄s e ad cedenduz pontificali aut alij cuilibet dignitati vl̄ be f neficio pcuratorē ſponte ac g h libere cōſtituerit ⁊ ip̄m igno i rantem poſtmodum duxerit k quomodolibet reuocādū te l neat ceſſio facta p euz anteq̄ꝫ

Diuiſio — Quum illuſio. ¶ Ponit dictū ⁊ exceptionē a dicto. ibi: Niſi forte. ⁊ determinat no. p In no. ꝫ. e. ti. veniēs. q̄ quaſi ad litterā no. Arch. ꝫ. e. c. ij. lib. vj. Itē nō. p Hoſ. Inno. ⁊ Hoſt.

Illuſio — ⁊ Egl. ꝫ. e. quidā. Jo. an. b ¶ Illuſio. Idē vbū de poſtul. bone. ij. ver. nec nocebit. de re iudi. cum olim. de ali. iudi. mu. cau. fa. c. j. de ap. ſuggeſtū. de p̄bē. dilectꝰ. ff. de re iudi. ſi p̄tor. de iudeis. in nonnullis. ꝗ. de re. p mu. c. vno. ⁊ ponit̄ p deceptione vel deriſione.

c ¶ Eccleſiaſticis. De iure pa. cū autē. ꝫ. de elec. pu blicato. ⁊ eo. ti. nulli. lib. vj. viij. q. ij. dilectiſſimi.

Maxie — d ¶ Maxime. Hoc dicit: quia etiā laicis regularit̄ p hibet̄ variatio. de quo ſatis no. de reg. iur. ꝙ ſemel. li. vj. e ¶ Cedēdū. Quid de pcuratore dato ſolū ad pe tendā licentiā cedendi: Dicebat Din. de elec. cuz poſt petitā. per ver. ibi obtentā. ⁊ Inno. in decre. q̄dā p de cre. lecte. eo. ti. ꝙ valet reuocatio: etiā poſt petitionem p̄ſentatā ſuperiori. nec ob. qđ dr̄ de poſtu. cum iſta nō fiat ita publice ⁊ ſolēniter vt illa. ⁊ cū hic nullꝰ inter ſit. ⁊ ſic ſoluit̄ de poſtu. bone. ij. ver. nec nocebat. Sed ſi ſupior ignorās reuocationē dedit licentiā: tenet licē tia ſm Inno. q̄ꝫuis ſm eū diſtingui poſſet an p pro curatorē an p nūciū petierit ceſſionē vl̄ cōceſſionē ad qđ facit littera ſequēs. ⁊ qđ ꝗ. dicā. Satis dici poſſet p hāc decre. ꝙ ſi pcuratori ad h̄ ↄſtituto ⁊ h̄ peterī da ta ſit licētia cedēdi priuſq̄ꝫ reuocatio pueneri ad pcu ratorē vel ſupiorē: ceſſante malicia cogat̄ cedere p de cre. quidam. De poſtualtiōe vo poſt reuocationē ſupe riori p̄ſentatā q̄d iuris ſcripſi poſt Hoſti. in p̄di. decre ta. bone. ver. nec nocebat. ſup verbo videt̄.

f ¶ Procuratorem. Nō video ꝙ quo ad hoc ſit ius di uerſum: an cōſtituat vnū vl̄ plures inſolidū vl̄ cōiun ctim laicum vel clericū. de pcura. c. j. li. vj. videt̄ tñ tu tius conſtituere clericum: facit qđ ſcripſi. de procur. accedens. g ¶ Sponte. Secus ergo ſi per iuſtū me tum. h ¶ Ac libere conſtituerit. Poteſt reſpicere li bertatē conſtituentis. ⁊ facit. ꝫ. de pcura. accedēs. et libertatem conſtitui ſi pure non in diem vel ſub condi tione: ſed hoc caſu putarem idez. ſi tamē ante ceſſiōez et noticiā reuocationis dies vel conditio euenitſſet: tūz extunc cenſeat̄ pura. ff. q̄ po. in pig. ha. l. potior. ij. rñ. et facit de reſcrip. ſi pro te. lib. vj. ⁊ qđ ibi nota.

i ¶ Ignorantē. Planū eſt ergo ſi reuocatio per ueniſſet ad pro curatorem ſatis eſſet per hāc lit teraz. ⁊ ſit ratio: quia talis pro curator cenſetur conſtitutus ad negociuz in quo ſufficit ꝙ reuo catio ad ipſuz p ueneri. ff. man. ſi mādaſſem. ꝫ. de reſcrip. ex par te decani.

k ¶ Quomodo libet. Puta exp̄ſſe reuocādo vel inhibēdo vel aliū ad illud conſtituendo: non reſeruato primo. de pcura. nō iniuſte. Si vero mortuus fuiſſet prius ipſe cōſtituēs. planum eſt mandatum tunc reuocatū. ⁊ diceret̄ benefi cium vacare morte nō renunciatione. de p̄ben. duduz. lib. vj. l ¶ Teneat. Din. primo videbat̄ hoc teneri p predi. decre. veniens. ſed ſubdebat poſtea ꝙ ſi conſtitu ens poſſeſſioni icumbebat: ⁊ publice reuocauerat mā datū qđ cōcedi poterat ꝙ renūciatio nō tenebat: licet teneat̄ ad ex̄pēſas ⁊ intereſſe ei cuiꝰ interfuit. alle. ff. ſi cer. pe. eius qui. ⁊ qđ habet̄ de p̄ben. dudū in fi. li. vj. facit ad idē de pcu. c. vl. lib. vj. in fi. Sed illud ſpecia liſſimū in carnali matrimonio contrahendo: vt ibi no. concor. ff. de manumiſ. Din. l. ſi pater in prin. pro ⁊ cō tra. ff. de diuor. l. ſi penituit. ⁊ vide quia quo ad caſuz iſtū tollit̄ opi. Dy. qui dicebat in p̄alle. l. ſi pater. ꝙ ſuf ficiebat pcuratorem reuocatum: licet non certioratū: ad hoc vt impediret̄ actus quem pcurator gerebat: ex quo ipſius mādatarij nō intererat. Alij dicebāt ſe per procuratorē de expreſſa reuocatione certificari de bere: p predi. l. ſi mandaſſem. ff. man. ſecus in tacita q̄ fit per mortem. ⁊ ſic reſpondēt ad. l. eius qui. ſed pri mo dicto contradicit. l. iſta. ſi pater. quare dicunt alij ꝙ aut mādatarius interuenit vt nudus miniſter: aut vt procurator. Primo caſu reuocatio ſine certioratiōe impedit actū gerenduz. ⁊ ſic loquitur lex illa ſi pater. vbi filius erat miniſter patris. qđ pbant: q: manumiſ ſus non eſt ipſius ſed patris libertus. ff. de manumiſ. l. nepos. ff. de iurepa. filiꝰ. ⁊ ſic ↄquat̄. l. p̄di. ſi penitu it. ⁊ p̄di. decre. vl. de pcu. Scđo caſu cū pcurator vba contractus cōcipiat in ſuā pſonā. ff. de cōſti. pe. cum q̄ . §. ſed ſi actori. Diſtinguūt: ſi actus gerendus eſt talis ad cuius eſſe requiritur volūtas domini: tūc vt nō va leat actus ſufficit reuocatio ſine certioratiōe. exemplū in tranſlatione dominij rei mee. ff. de re. iur. id qđ no ſtrum. ſic loquitur. l. eius qui. §. quas vero. ff. de dona. l. ij. §. ſꝫ ſi q̄s donatariꝰ. fallit fauore liberatiōis. ff. ſ ſolu. cum quis. §. j. ⁊. l. q̄ hominē. §. ſi titiū. Si vo ad eſſe contractus non requirit̄ conſenſus domini: vt ſi mandauit librum vel equū emi: reuocatio ſine certio ratione nō ipedit illū actū: vt in. l. ſi mādaſſem. Quic quid dicatur in alijs caſibus quo ad caſū iſtū reuoca tio ſine certioratione pcuratoris vl̄ ſupioris non im pedit ceſſionē: licet mādatarij nō interſit: ⁊ tractetur